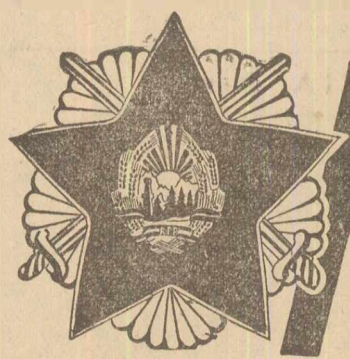

România liberă

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
București, Str. Constantin Mille 5-7-9
Centr. Tel.: 6.34.93, 6.34.94, 6.34.95
Cont. Cco Postal Nr. 7796

ABONAMENTE: încep la 1 și 15 ale lunii
1 lună lei 120 SALARIAȚI ȘI STUDENȚI
1 an lei 1400 * 1 lună lei 100 *
SERVICIUL ABONAMENTE TEL. 5.21.21

REDACTOR-RESPONSABIL
NICULAE BELLU

DIN REPUBLICA NOASTRĂ POPULARĂ

Minerii din Valea Jiului luptă pentru realizarea lozincii

„Nici o grupă de minerii sub normă”

PETROȘANI (Prin telefon de la trimisul nostru). — Din zi în zi lupta minerilor din Valea Jiului pentru a da cât mai multă cărbune, pentru a înălbini sarcinile prevăzute în cel de-al doilea Plan de Stat, se concretizează prin obținerea de noi și importante depășiri de normă.

În cadrul întrecerilor socialiste, minecii desfășoară cu elan lupta pentru lichidarea rămănelor în urmă și pentru realizarea lozincii: „Nici o grupă de minerii sub normă”.

Asfel, la mina Lupeni grupa minecului Hecșegh Andrei care în cursul lunii Ianuarie era cu 21 la sută sub normă a reușit printr-o mai bună organizare a muncii, prin intensificarea colaborării cu tehnicienii sectorului și prin schimbarea locului de muncă, să obțină zilnic o depășire a normei de 50—60 la sută. Deasemenea, grupele minerilor Poluș Gh., Galovski Ion și Husebi Ștefan, care în cursul lunii Ianuarie nu reușeau să îndeplinească norma, au lichidat cu rămănele în urmă, obținând zilnic o depășire de 7—10 la sută. La fel grupele minerilor Rădăuș Florin, Apostol Nicolae, Poloni Alexandru, Nețean Petru și Muntean Constantin, depășesc zilnic norma cu 30—25 la sută.

De remarcă că la sectorul III al minei Petrică nu există nici grupă sub normă, iar la sectoarele I și II sunt numai trei grupe sub normă.

O. Maraloiu
Numeroase noi cercuri de lectură înființate în județul Sibiu

SIBIU. — În comuna Polana, județul Sibiu, a luat ființă de curând un curs de alfabetizare, la care participă 25 țărani săraci și mijlociași din comună.

Deasemenea, au fost organizate de către UFDR, 15 cercuri de lectură, la care participă câte 10—12 țărâni muncitoare.

În comuna Mag, au fost deasemenea organizate cercuri de citit, la care pe lângă studierea diferitelor broșuri, se discută evenimentele externe și interne, sarcinile Planului de Stat în sectorul agricol și cele mai practice metode pentru realizarea lor.

Tito a transformat iugoslavia în domeniu al marilor concerne

La 16 Februarie 1949 ziarul NEW YORK HERALD TRIBUNE scria:

„Încă din vara anului trecut conducătorii iugoslavi au făcut cunoscut reprezentanților englezi și americani că țara lor va avea nevoie de un ajutor pentru a-și apăra independența. Totuși, acest demers făcut aproape conspirativ, a fost însoțit de cererea ca Washingtonul și Londra să nu-l pună pe mareașalul Tito „ÎNTR-O SITUAȚIE PENIBILĂ” arătându-i în mod deschis prietenia lor. În această perioadă politica Statelor Unite și a Angliei își propuseseră să sprijine iugoslavia furnizând mareașalului Tito un minimum de materiale necesare. Dar în momentul de față putem abandona acest sistem, putem înceta de a mai acționa în secret, putem stabili relații de afaceri directe.”

Cele relatate de reacționarii ziarului new-yorkez confirmă odată mai mult că în cazul lui Tito nu este vorba de vreo gresală sau deviere, ci că el este de mult în cădrășie cu stăpânii lui imperialiști dintr-o parte și din cealaltă a Atlanticului.

Și nu întâmplător cerea Tito bancheșilor din Wall Street și City „să nu-l arate în mod deschis prietenia lor”, tocmai în vara anului 1948. În această perioadă duldul imperialist dela Belgrad simțise că pozițiile lui sunt serios amenințate și căuta, cu mai multă șiretenie, să înșele vigilența partidelor comuniste și muncitorești. Dar chiar în vara aceluia an rezoluția Biroului Informativ l-a demascată și l-a izolat pe slugoiul imperialismului anglo-american. Putea deaceia NEW YORK HERALD TRIBUNE să ceară câteva luni după demascarea lui Tito ca trustmanul american să nu mai acționeze în secret pentru sprijinirea uneltelor dela Belgrad, din moment ce Tito — independent de voința lor — fusese pus deacum „ÎNTR-O SITUAȚIE PENIBILĂ”.

Au început astfel „relațiile de afaceri directe” cerute de trusturile și monopolurile americane prin glasul lui NEW YORK HERALD TRIBUNE. Tito a pornit să vândă pe față bogățiile naturale ale iugoslaviilor, să aservească și mai mult această țară imperialismului anglo-american. În primele șase luni ale anului 1949, exportul de aramă — de pildă — a fost de trei ori mai mare decât în perioada corespunzătoare a anului 1948, iar exportul de plumb de 6

La schela Bușteni și a Petroliferei «Muntenia»

mai multe sonde părăsite au fost repute în funcțiune

PLOEȘTI. — În urma unei constatări de producție ce a avut loc la schela Bușteni a Petroliferei „Muntenia”, muncitorii Vintilă Ion, Boșică Mihai și Manea Ion au început să lucreze pentru redarea în producție a sondei nr. 1 R., părăsită de multă vreme. După un scurt timp, sonda nr. 1 R., a fost pusă în funcțiune și a început din nou să dea țifei.

La sonda nr. 14 G. sondorii Ileană Ion și Frâncu Ion au montat un tripied deasupra puțului pentru a ușura munca. În scurtă vreme și această sondă, ca și sondele nr. 8 și 10 S. R., a fost dată în producție.

**In jud. Brașov numărul cărașurilor
le transporturile de lemne a crescut cu 50%**
Drumurile și podețele stricate trebuiesc reparate cât mai urgent

BRAȘOV. — Trimisul special al Agenției „AGERPRES” transmite: În urma inițiativei organizației județene P.M.R. Brașov s-a pornit o acțiune de activare a transporturilor de lemne cu cărașuri, dela pădure la stațiile de încărcare C.F.R.

În acest scop, s-a realizat o colaborare deplină între Comitetul Provizoriu Județean Brașov și IPEIL pentru mobilizarea, lămurirea și îndrumarea țăranilor muncitori.

În luna Ianuarie, planul de transport al materialului lemnos pentru Industrie a fost realizat prin mijloace proprii, în proporție de circa 131 la sută; iar la lemne de foc, în proporție de 215 la sută. Unitățile forestiere Intorsura Buzăului și Blesad-Olt au depus un deosebit efort pentru accelerarea transporturilor spre stațiile de încărcare C.F.R.

În ziua de 27 Ianuarie, de pildă, depozitul de încărcare Intorsura Buzăului a încărcat pentru București cantitatea de 1.000 tone lemne de foc în 12 ore, față de norma de 400 tone.

Deasemenea, s-a realizat datorită eforturilor depuse de muncitorii încărcători, cari au înțeles importanța îndeplinirii, în acest trimestru, a planului de transport al lemne. Dela data de 27 Ianuarie acest depozit a început să lucreze în contul lunii Februarie. S-au evidențiat echipele conduse de muncitorii Borceanu Gheorghe și Tohăneanu Ion.

Tot în județul Brașov la exploatarea forestieră Codlea, manipulanții Săniță și Marian sunt în întrecere, având ca obiectiv scoaterea tuturor mat rădălele lemnoase până cel mai târziu la data de 15 Martie 1950.

Manipulanții Anghel, dela gara Apața, și Szabo dela gara Feldioara au pornit în întrecere individuală având ca obiectiv: „nici un căruș să nu rămână neplătit la zi și nici un vagon să nu intre în locație”.

Datorită faptului că vremea este favorabilă pentru transportul lemnului, Comitetul Provizoriu al județului Brașov, împreună cu IPEIL desfășoară o largă activitate pentru intensificarea transporturilor de lemne.

În această privință s'a înregistrat în județul Brașov, dela data de 10 Ianuarie până la 31 Ianuarie o creștere zilnică a numărului de cărașuri care transportă lemne dela pădure la stațiile de încărcare C.F.R.

La data de 1 Februarie, numărul cărașurilor prevăzută în planul pe județ a fost depășit, realizându-se o ieșire dela pădure în proporție de circa 150 la sută, față de media zilnică obișnuită a numărului de cărașuri.

Fără îndoială, că există și unele greutăți în acțiunea pentru intensificarea transporturilor de lemne. Aceste greutăți sunt cauzate de drumuri și podețe stricate, care trebuiesc reparate cât mai urgent. Totodată, s'a constatat că nu se urmărește îndeajuns ca la stațiile de încărcare C.F.R. să nu existe stocuri prea mari. De exemplu, într-o singură zi așteptau să fie încărcate 671 vagoane de lemne.

Unitatea IPEIL Brașov va trebui deasemenea să urmărească plata la timp a drepturilor cărașurilor și să lichideze cu lipsurile din regiunea Sf. Gheorghe unde transporturile de lemne nu sunt multumitoare.

Cele trei componente ale echipei R.P.R., campioană mondială la tenis de masă, la seara în Gara de Nord. (În mijloc Angelica Rozeanu, la dreapta Ștefan Ștefan, la stânga Leon Ștefanescu)

Crește și se întărește puternicul front al partizanilor păcii *)

Lupta uriașă a popoarelor pentru pace se intensifică de zi în zi.

Pentru prima oară în istoria popoarelor s'a format un front organizat al partizanilor păcii în fața Uniunii Sovietice, sprijinul și stegarul păcii în toată lumea. Acest front se rează pe invincibilă forță a marii puteri socialiste, pe țările de democrație populară din Europa și Asia, pe mișcarea muncitorească și democratică ce crește în toate țările, pe partidele comuniste și muncitorești ce au crescut și s'au oțelit, pe mișcarea de eliberare națională ce se intensifică în țările coloniale și dependente.

Anul 1949 a fost anul unei noi întăriți și largiri a frontului partizanilor păcii. Uniunea Sovietică este forța hotărâtoare a lagărului democratic. În anul care a trecut ea a realizat noi și mari succese în toate ramurile construcției economice și culturale. Țările de democrație populară au înaintat pe drumul socialismului. În urma victoriei revoluției populare din China, una dintre cele mai mari puteri din lume s'a alăturat frontului păcii și democrației. Intemeierea Republicii Democratice Germane a fost o cotitură în istoria Europei.

În anul ce s'a încheiat, mișcarea partizanilor păcii a căpătat un avânt și o organizare deosebită. În 26 țări s'au ținut congrese și conferințe naționale pentru apărarea păcii. Ziua internațională a luptei pentru pace s'a serbat în 60 țări în primele rânduri ale luptătorilor activi pentru pace merg organizațiile internaționale de masă ale oamenilor muncii: Federația Sindicală Mondială, Federația Internațională a Femelor Democratice, Federația Mondială a Țărilor Democratice, Sesiunea Consiliului Federației internaționale a Femelor Democratice, conferința sindicatelor din țările Asiei și Oceaniei, conferința femeilor din țările Asiei, care s'au ținut la sfârșitul anului 1949 au constituit o nouă demonstrație a forțelor crescânde ale păcii și democrației.

Asfel există aproape în toate țările comitete naționale ale partizanilor păcii. Comitetele permanente ale Congresului mondial al partizanilor păcii întregesc legăturii cu comitetele din 78 de țări. La apelul Congresului mondial al partizanilor păcii și al celui de al doilea congres al sindicatelor, în întreprinderi și instituții se creează pretutindeni comitete pentru apărarea păcii. Într-un număr citor și funcționari, independent de apartenența lor națională, politică și sindicală, comitetele pentru apărarea păcii se transformă în centre de luptă pentru unitatea oamenilor muncii în vederea apărării păcii, democrației și intereselor vitale ale maselor populare.

*) Articol de fond apărut în ziarul „Pravda” din 30 Ianuarie 1950.

Un rol important în mobilizarea popoarelor pentru o luptă curajoasă în apărarea păcii l-au jucat conferințele Biroului Informativ al partizanilor comuniste ținute în Noembrie 1949 în Ungaria. Chemarea partidelor comuniste și muncitorești de a apăra cauza păcii a găsit cel mai viu răspuns și un sprijin cald din partea a sute de milioane de oameni simpli din toate colțurile globului pământesc. Lupta sfântă a popoarelor împotriva amenințării războiului se desfășoară cu o nouă putere.

Tot mai puternic răsună glasul plin de indignare al popoarelor care întrecă cu stigmatul rușinii politica blocului anglo-american al ațătorilor la război, care sabotează încheierea unui acord internațional pentru eliminarea imediată din armamentele naționale a armei atomice și arma agresivă și barbară și pentru instituirea unui strict și corespunzător control internațional.

Exprimând nădejdea și năzuințele întregii omeniri progresiste, guvernul sovietic a prezentat O.N.U. o propunere pentru reprobarea pregătirii unui nou război, pregătire ce se face într-o serie de țări și mai ales în Statele Unite ale Americii și în Marea Britanie, pentru interzicerea armei atomice și încheierea unui pact pentru întărirea păcii între cele cinci mari puteri. Guvernul Uniunii Sovietice a propus ca folosirea armei atomice și a altor mijloace de exterminare în masă să fie recunoscută drept ceva care contravine onoarei popoarelor și este incompatibilă cu apartenența la O. N. U.

Propunerile Uniunii Sovietice, propuneri ce corespund intereselor vitale ale sutelor de milioane de oameni simpli s'au bucurat de sprijinul unanim și de aprobarea întregii omeniri progresiste. Milioane de oameni simpli din Europa și Asia, America, Africa și Australia cer cu stăruință ca halta de luptă ațătorilor la război, care visează să prefacă — cu ajutorul energiei atomice — în scrum și pulbere mii de ore și zeci de milioane de oameni să fie pusă la stălpul infamiei.

Partizanii păcii trec tot mai hotărâți la acțiuni concrete îndreptate spre zădărnici planuri de aventură ale provocatorilor unui nou război. În Franța se desfășoară pe scară întinsă campania națională pentru interzicerea armei atomice și bacteriologice. În țările Europei Occidentale mișcarea marinarilor și a docherilor cari refuză să descarce vaporele cu materiale de război trimise din Statele Unite în Europa, mișcare începută din inițiativa muncitorilor francezi, ia o amploare din ce în ce mai mare. Docherii din Anvers au declarat că vor continua tradițiile glorioase ale înaintașilor lor, cari au refuzat, în 1920, să lăcare armament destinat războiului împotriva tinerii Republici Sovietice și nu vor desce vasele cu armament american de-

stinat războiului împotriva U.R.S.S. și a popoarelor iubitoare de libertate.

Ziua de 23 Ianuarie, ziua națională de protest împotriva războiului din Vietnam, s'a desfășurat în Franța cu succes.

În mijlocul poporului german, se desfășoară pe scară întinsă mișcarea pentru crearea unui front național al Germaniei democratice. În această mișcare își găsește expresia hotărârea crescândă a oamenilor muncii germani de a salva Germania Occidentală de completa ei subjugare de către imperialismul anglo-american și de a crea o Germanie unită, democratică și iubitoare de pace.

Cu cât lupta pentru pace se desfășoară pe o scară mai largă, cu atât legăturile internaționale ale partizanilor păcii devin mai puternice. Oamenii muncii din toate țările își strâng tot mai mult rândurile în jurul Uniunii Sovietice. Politica externă stalinistă a Uniunii Sovietice însușește pe partizanii păcii, le însușă forțe noi pentru lupta împotriva ațătorilor la război. Mereu noi și noi milioane de oameni al muncii ajung la convingerea că poji să deol planurile criminale ale dușmanilor, să salveze omenirea de grozăviile unui nou război numai dacă merg pe drumul arătat de Lenin și Stalin. În persoana tovarășului Stalin, întreaga omenire muncitoare vede un neclintit luptător pentru pace, un apărător hotărât al intereselor vitale ale tuturor popoarelor. Exemplul Uniunii Sovietice și al țărilor de democrație populară convinge permanent masele populare că numai socialismul este o garanție a păcii și a scăpării din robia imperialismului. De aceea, lupta a milioane de oameni al muncii împotriva amenințării unui nou război se contopește în mod organic cu lupta pentru democrație și socialism.

Forțele păcii cresc incomparabil mai repede decât acelea ale ațătorilor la război. Totuși, popoarele își dau seama că, cu cât cauza reacțiilor imperialiste este mai desădădută, cu atât ațătorii la un nou război turbează mai mult, cu atât mai mult crește primejdia unui avânt militar.

Primele săptămâni ale anului 1950 au fost marcate printr-un nou desmărt militarist în țările blocului agresiv al Atlanticului de Nord.

Guvernul Statelor Unite aloacă pentru cheltuieli militare, în anul bugetar 1950—1951, 36 miliarde dolari, adică 71 la sută din buget. Cheltuielile militare ale Angliei, Franței și ale altor țări capitaliste sporesc, deasemenea, simțitor. Propaganda pentru un nou război devine din ce în ce mai nerușinată și mai desmărtă în Statele Unite și Anglia. Programul mizantrop al rechiniilor anglo-americiane se desvâlăie din zi în zi tot mai mult.

(Continuare în pag. 5-a, col. 4—5)

SĂRBĂTORITĂ PE ÎNTREG PARCURSUL DELA FRONTIERĂ PÂNĂ LA BUCUREȘTI

Echipa feminină de tenis de masă a R.P.R. s'a înapoiat aseară dela Budapesta

— Mii de oameni ai muncii au adus flori și daruri campioanelor mondiale —

„Succesul nostru trebuie să fie un punct de plecare pentru noi succese ale sportivilor noștri” — ne-a declarat Angelica Rozeanu

Aseară s'a înapoiat în Capitală echipa reprezentativă de tenis de masă a R. P. R. care a cucerit la Budapesta două campionate mondiale. Atât în Capitală, cât și în toate orașele țării dela frontieră până la București, reprezentanțele sportului nostru au fost obiectul unor entuziaște și emoționante manifestări de simpatie din partea oamenilor muncii, care le-au ieșit înainte cu flori și cu daruri luate de ei.

Eri dimineață, întreaga echipă de fotbal l. C. O., campioană a țării pe anul 1949 aștepta pe peronul gării din Oradea, alături de alți sportivi din oraș, printre care și campionul național la gardul Ladislau Kiss.

Când trenul își face apariția în gară, un freamț viu trece prin mulțime: fiecare caută să găsească mai repede țeară unde vor apărea reprezentanțele noastre la Campionatele Mondiale de Tenis de masă, cari au adus țării două prețioase titluri mondiale: titlul pe echipe și cel la simplu-fete.

Nu trece mult și din grup în grup, din ce în ce mai des și mai tare, se aude numele campioanelor: — Angi, Sari, Lucu... Iată-le... Flori, felicitări, strângeri de mână.

colo în concediu de odihnă, au ținut să-și felicite și el pe tovarășii lor de muncă.

PLOEȘTI. Tinerii muncitori se reped la geamul vagonului de dormit și la așternuturile campioanelor mondiale răsună

„Suntem fericite că am putut cuceri pentru patria noastră două campionate mondiale. — Aceasta se datorează sprijinului pe care l-am avut din partea Partidului nostru muncitoresc și a guvernelor țării.”

Adresem până ziarul „România liberă” saluturi noastre oamenilor muncii și Republicii Populare Română. A căror dragoste am simțit-o tot timpul în jurul nostru.”

Angelica Rozeanu, Leon Ștefan, Ștefan Ștefan

cuvințe calde de bucurie au însoțit prin toate stațiile pe jucătoarele noastre.

Clujenii își primesc concetățeanii

LA CLUJ multe sute de localnici au venit să-și primească concetățeanii, pe Ștefan Ștefan și Leon Ștefan, pe Ștefan Ștefan și Leon Ștefan, pe Ștefan Ștefan și Leon Ștefan.

Bucureștenii de flori se opresc cu dăruie în brațele jucătoarelor victorioase, iar cuvintele de laudă și felicitări sunt mereu acoperite de aplauzele care nu mai conținesc.

BRAȘOVUL a adus în gară, din nou, o mulțime de oameni al muncii. Reprezentanții Comitetelor Provizorii și al CCPS adresează jucătoarelor cuvinte pline de căldură. Străngerile de mână, florile și invitațiile pentru matchuri demonstrative nu mai conținesc, ca și la Oradea sau Cluj, așa cum se întâmplă și la Predeal sau Ploiești.

LA SINAIA un grup de muncitori împingea dela „România liberă” ațăți a-

un puternic strălăscăi strălăscăi strălăscăi călă.

În mijlocul lor un tovarăș arată în câteva cuvinte emoționante că toți oamenii muncii au urmărit cu încredințată atenție rezultatele lor. Din partea muncitorilor dela Uzinele „1 Mai” el oferă apoi Angelicăi Rozeanu o frumoasă paletă bibelou din aramă, într-o cutie de nuc, lucrată cu multă măiestrie.

Primirea în Gara de Nord
Oamenii muncii din Capitală — întocmai ca în orașele prin care a trecut trenul dela Budapesta, — au ținut să facă o cât mai frumoasă primire echipei R.P.R. de tenis de masă, câștigătoare Campionatului Mondial pe anul 1949.

Peronul Gării de Nord, frumos pavat cu drapele și brad s'a dovedit a mic fațadă numărul imens de oameni cari veniseră în întâmpinarea echipei.

(Continuare în pag. 5-a, col. 1-4)

RECENZII

N. D. COCEA: „Pamflete antidinastice”

— Editura de Stat —

„Până când?” Scriitorul N. D. Cocea reia cu călăvia an mai rău întrebarea pe care milioane de oprimăți o strigă după ce 12.000 de țărani muncăseră țărâna în 1907 din ordinul lui Carol de Hohenzollern, neamul instalat de bătăniești pe grunzul țării. Oare „jertfa” celor 12.000, suprema jertfă a muncetorului hărnănd și gol a fost zadarnică? Până când?” întreba scriitorul.

Răspunsul a venit după 37 de ani atunci când flămânzi și jecmânziți au trecut pragul palatului în care se pusese de altă ori la mezel interesele țării, atunci când descendenții „omului cu ochi vineți” a fost luat de gulerul hărnănd și asvârlit plocon celor care îl puseseră căine de pază al intereselor lor.

Pamfletele lui N. D. Cocea aparute în „Pamflet” între 13 Martie 1910 și Decembrie 1923 și reimpresate în volum după doi ani dela impunerea creșterii și luptei atâr mii de patrioți, după doi ani dela proclamarea Republicii Populare Române, au zgârlit neplăcut urechile regale care s'au perindat la cârma țării. Și-au fost atât de supărătoare „prea auzite” timpene, încât autorul usturătoarelor pamflete a fost chemat în fața judecării pentru înaltă crimă de „lese Majestății” și răsplătit cu 18 luni „pensiune” la Văcărești.

În murmurale surde ale norodului flămând și analfabet, în ura poporului care nu dorea la glesne belucile prusace, bătăniești care trăgeau sforile politice noastre interne și externe, au cocoțat pe un tron înălțat în grabă un domitor strefn și hapsân, care împreună cu rubedeniile sale a supă țara timp de 81 de ani. Împreună cu atâți scriitori și poezi patrioți ca, Macedonschi, Pincio, Bacalbașa și alții, N. D. Cocea s'a făcut interpretul urii legitime a poporului asuprit și silit să înzestreze cu averi imense, lipitorile regale.

Patrul răscoală țărănești, sub primul Carol au demonstrat „dragostea” de care se bucura coroana prințre supuși săi; iar 1907 cel scăldat în sânge, — completat de 1929, 1933 și de alte date de neuitat — a fost acuzat de acuzare care a ajutat poporul nostru muncetor să scuture paraziții regali cu toți lăcheli lor.

„Ce-i pasă d-lui Marghiloman dacă pe moșile boerști crapă de foame robii aceștia care nu sunt buni nici micșar să averse la curse? Și mai presus de toate, ce s'ăi pese regelui Carol de soarta țării acesteia, când din nevoile, din durerile și din foamea ei, el poate să stăordească milioane, să asigure imunitatea dinastiei și să prefacă în aur lacrimile și truda poporului?”

În zarea posomorâtă nu se arată nici un ochi de lumină, nici rază de speranță, niciun semn de înălțare afară doar de posibilitatea, de probabilitatea și de siguranța repetării unui al 1907.

Așa scrie N. D. Cocea în Martie 1911. Din rândurile de mai sus străbate durerea și ura față de mârșăvile boerști și pollogărlile regale. În 1912 ura se conturează mai precis în articolul încheiat „omului cu ochi vineți” (Carol I) căruia îi amintește de drumul revoluțiilor sociale pe care a apucat poporul nostru și de umbra celor uciși care mână pe răz-bunătorii asupra vinovaților.

„Jos regele oligarhic! Jos complicită-ții asasinilor din 1907! Trăiască Republica!”

Fără-de-legea fusese săvârșită în circumscripția și chiar în imediata vecinătate a unui însemnat birou polițienesc al capitalului. Multimea n'au plă-cerea să întovărășască pe Oliver multă vreme. După ce străbătura vreo două, trei străzi, ajunseră într'un loc numit Muitor Hill unde Oliver îi vârl pe o poartă soundă într-o curte murdară din spatele edificiului în care se împăra de dreptate, și de acolo în altă curteică plevată unde dădă peste un om gros și mare cu o pereche împunătoare de fa-voiri în partea de jos a feței și cu o legătură de chel în mână.

— Ce mai nou? Întrebă nepăsător o-mul.

— Un puț de pungaș, răspunse sergentul care pusesse mâna pe Oliver.

— Dumneata ești pigbașul, dom-nule? Întrebă omul cu chelle.

— Da, răspunse domnul cel în vârstă, dar nu sunt sigur că acesta e băta-tul care mi-a furat batista. Aș... aș fi mai bucuros să rămâne afacerea bătă-tului.

— Trebuie să vă înfățișați înaltelei comisarului-șef îndată, domnule. Înălțimea-sa are să fie liber pe o jumătate de minut. Hal, mărș peste, ticăloș mîlîlî!

Polind cu aceste vorbe pe Oliver, îi vârl pe-o ușă, ce-o deschise cu chelle, într-o celulă mică de piatră. Acolo îl cercetă și după ce nu găsi nimic asu-pră, trase zăvoarele înclinându-l înfunt-ru.

Domnul Fang era un om de statuă mijlocie, uscățiv, cu gâtul scurt și cu puțin păr pe cap — cât îl mai rămă-sea creștea pe ceață și pe latările capului. Avea chip foarte aspru și tenul foarte colorat. Dacă în adevăr n'avea obiceiul să nu depășească măsura când bea, atunci sigur că ar fi putut să-și înteneze singur un proces de dețimare obținând desăpăcure însemnate.

Domnul cel bătrân se înclină respec-tuos și înalțănd către biroul magis-tratului zise punând pe masă cartea lui de vizită.

Repetă Cocea ecoul milioanei de robii. La pensie ca să putem fi liberi și ca să putem scăpa, însășiși, tu de noi și noi de tine! La pensie majestate, căci ar fi nedrept și rău să oprești un întreg popor din drumul lui, făcându-l să se împiedice de un ciot, de un bolnav și de un bătrân!” Invită Cocea pe reprezentanții și sluga militarismului prusac, care trădând interesele poporului român, a aprovizionat cu pâine românească hambarele armatei germane.

Pamfletul lui N. D. Cocea a prins în plasa mușcătoarelor lui front și pe al Cocea paraziți — Hohenzollern, — pe Ferdinand sau „urechiatul” cum l-a spus Bacalbașa, înșcăunul la cârma țării. Pe el și pe toată șealcă lui de progenitură cădătoare cu aur românesc — țora de spălnare bietului popor de robii. N'a scă-pat niciunul de vârful ascuțit al conde-lului lui Cocea, fie că era din familia în-conșanților, fie că erau lăcheli credin-țoși, ai acestora, lipitori autohtone care pregătind terenul stăpînitorilor, se în-fruptau și ei din belșug.

În Aprilie 1923 Ferdinand proclamă starea de asediu. Tăra se mișcă. Mur-murale surde se înteau Fura la încep-put de năvălă, devenea amenințătoare. Dar „balonetele oricât de numeroase, n'au apărut niciodată pe regi nemernici de înevitabilă răspunere. Balonete destule au avut și monarhiile Prantei și țării Ru-siei”, scrie Cocea amintind cititorilor „Facel” despre 1789 și despre Octom-brio cel Roșu al anului 1917.

Degeaba își ridică Maria la Mamaia un castel din dănille constanțienilor, de-geaba își plimbă familia de degenerați regalii spleenul prin „strămășturi”. Creșle în urma lor ura muncetorilor is-tovii, a țărănilor pelagrosi și înflămnă-ziti, a cărturarilor disprețuiți.

„Firește nu e prima — spune Cocea vorbind despre sfidarea pe care o aruncă poporului Maria, clădindu-și castelul — desigur nici cea din urmă. Dar fiecare nouă sfidare adâncește prăpastia între mizeria populației muncitoare și opulen-ța luxuriantă a clasei stăpînitoare. Și va veni ziua, când abisul acesta nu va mai putea fi umplut nici de gădăuile, nici de temnițe, nici de toate fururile și mi-tălierile din lume”.

Zluea acesta dorită de poporul muncetor a venit după 27 de ani dela apariția pam-fletului „Castelul regal dela Mamaia”. Prăpastia săpată a înghițit pe satrapii care au lăsat în întinerie și mizerie milioane de oameni în timp ce ei lene-veau în purpuri și catifele, răcoriți de briza sau de ozonul Bucegilor. Azi acele locuri sunt folosite de legitimii lor stă-pînîi, de poporul muncetor eliberat de Armata Sovietică, pornit azi să cucerească o viață nouă.

Dărzăna, tonul răscălat al pamfletu-lui lui N. D. Cocea, arta și măiestria cu care a bătut monarhia și banda hăpă-reiilor boeri care o susțineau, au avut un mare răsunet în presa timpului. Pam-fletele lui N. D. Cocea sunt documente prețioase care au folosit ca arme de luptă poporului, în acele vremuri de crân-cenă și rușinoasă exploatare.

Olga Ilies

Pe marginea programului de dansuri, cântece și proză a ansamblului artistic C. G. M.

Problema existenței unui ansamblu de cântece și dansuri, destul de mare pentru a putea face față unui program bogat, destul de experimentat din punct de vedere artistic pentru a putea face cu succes educația artistică a masei muncitoare și înșășiși destul de pregătit pentru a putea da spectacole oricând și oriunde, a fost una din preocupările principale pe linie artistică în țara noastră.

În Uniunea Sovietică există zeci și zeci de ansambluri de acest fel, care în decursul anilor au reușit să se ridice la un înalt nivel artistic și să strângă în jurul lor mase mari de oameni ai muncii, făcându-le educația artistică.

În țara noastră înființarea ansamblu-lui artistic C.G.M. a însemnat un mare pas înainte în această direcție, a edu-cării artistice a masei care mai mult de oameni ai muncii. Desigur că greută-țile întâmpinate de acest ansamblu au fost mari, că au existat lipsuri și că nu întodeauna ansamblul a putut să se mențină la înălțimea misiunii sale.

Noul „Program de dansuri, cântece și proză” dovedește însă că unele din aceste greutăți și lipsuri au fost depă-șite și că în mod evident ansamblul a crescut în ultima vreme din punctul de vedere al calității artistice și în conținut și în exprimare.

Corul în special a făcut serios pași

înainte, iar unele din bucățile pe care acest program le cuprinde sunt puncte de plecare pentru o și mai rodnică și valoroasă activitate în viitor. Bucăți de felul acestei satire la adresa superștăilor „Fă lîmco de ce stai?” sau a „Cânte-cului pentru întrecere” și „Cânte-cului pentru Plan”, dovedesc nu numai că conducerea ansamblului s'a orientat just în alcătuirea programului, dar că în același timp corul a făcut serioase efor-turi pentru a putea interpreta la un nivel superior aceste valoroase lucrări ale compozitorilor noștri. De nu mai mică valoare artistică sunt cele două coruri inspirate din creația populară, „Balada Vechie” și „Codrule frunză gal-benă”.

Dar nu numai corul și bucățile cânte-cate se prezintă în acest spectacol la un nivel superior celor anterioare. Unele din bucățile în „proză” cum au fost intitulate nu sînt decît sketch-uri în versuri, sunt o sănătoasă și constructivă critică la adresa unor tare, care nu s'au lăsat încă în unele locuri: biro-crația, lipsa de vigilență, lipsa de pro-pagandă pentru calitatea produselor, obi-cuiala de a lucra sector, toate acestea sînt subiectele pe care „Oglinda strănu-bă” le prezintă în „Analiza”, „Sportul”, „Carnet sindical”, „Vipo mâine”, „Chela”.

Acest fel de a prezenta lipsurile muncii de fiecare zi, de a critica rămășițele

vechii educații burgheze, dovedește că ansamblul artistic C. G. M. a înțeles rolul educativ pe care spectacolul îl are, a înțeles că ridicarea de probleme de către spectacol nu poate avea decât o influență pozitivă asupra spectato-rului.

Aceste aspecte pozitive, corespunzând necesității educației masei într-o nouă atitudine față de muncă pe de o parte și a educării lor artistice pe de altă parte, nu îndreptăcesc însă să credem că toate lipsurile au fost lichidate și că actualul spectacol este perfect. Ne referim astfel la prefața programului în care autorul afirmă că „toate lipsu-riile semnalate au fost lichidate”, ceea ce nu este tocmai exact.

De exemplu în spectacolele trecute („Cântecul muncii” și „Cântec de viață nouă”) ansamblul a fost criticat pentru formalismul manifestat în dansurile prezentate și n'am putea spune în niciun caz, referindu-ne la actualul spec-tacol, că acest formalism a fost com-plet lichidat. Se observă în general la dansurile noului program, cu una sau două excepții, o stilizare la maximum a dansului românesc, stilizare care trans-formă violul și veselul nostru dans popular într'un balet molatic lipsit aproape complet de conținutul său inițial.

Chiar muzica la unele din aceste jocuri este departe de a fi muzică populară sau cel puțin muzică inspi-rată din creația populară. Acesta este cazul cu muzica tov. Paul Constanti-nescu la „Jocul de fete”, sau a tov. G. Dumitrescu la „Tigănesc”. În spec-ial muzica la „Jocul de fete” este o muzică ruptă complet de creația populară și contribuie mult la înșăși formalismul jocului, transformat din joc românesc într'un balet în costume naționale. Cam același lucru se întâm-plă și cu dansul „Tigănesc” care se deosebește mult de dansurile populare ale țigănilor.

Această compoziție înfățișează pe țigani ca pe niște săbăciți, iar dan-sul lor ca o deslănțire nestăpînîită, așa cum decenii la rând ni l-a prezen-tat burghezia.

Astfel dansul este aproape complet lipsit de orice element al dansului popular.

Acest fel formal de a prezenta dan-surile noastre nu numai că nu face o-ducția artistică a spectatorului, dar îl alterează acestuia concepția asupra artei, îl dă o imagine complet deformată des-pre aceasta. Spectatorul nostru trebuie în primul rând să cunoască și să iu-bească arta și cultura poporului, artă și cultură care stau la temelia creației noastre noi.

De aceea Ansamblul artistic C. G. M. care are menirea de a educa masele largi trebuie să privească cu toată se-riozitate, această problemă și să-i re-vizuiască o bună parte din concepțiile asupra dansului, asupra muzicii dansu-lui.

Această sarcină de seamă a cunoaș-terii temeinice a artei populare, a creș-terii unei „internaționale ca fond, națio-nale ca formă”, revine la noi într-o mare măsură ansamblului artistic C.G.M. pen-tru a putea da masei o educație arti-stică sănătoasă și a crește mereu noi ta-lente, ridicate din sânul clasei muncit-oare.

Mariana Părvulescu

A APĂRUT EDIȚIA 3-a

Carnet cultural

Într-o recentă conferință de pre-să Editura de Stat a prezentat rezultatele obținute în cadrul planului de lucru pe 1949 precum și proiectul de plan de muncă pe anul 1950.

În anul 1949 Editura de Stat a tipărit un număr de 588 de titluri, dintre care 90 în limba maghiară, peste 20 în limba germană și unul în limba idis — cu un tiraj total de 8.170.874 exemplare. În afară de cărți literare, au apărut în Editura de Stat 330 de manuale școlare, cu un tiraj total de 8.531.158 exemplare, manuale tipărite atât în românește, cât și în 13 limbi ale naționalităților conlocuitoare din RPR. La acestea se mai adaugă 54 de titluri cuprin-zând lucrări cu caracter științific și de știință popularizată, precum și 14 ferite lucrări literare destinate tă-rânilor muncitoare.

Planul de lucru pe 1950 prevede tipărirea a 517 titluri de opere lite-rare și științifice, dintre care 72 ti-luri în limba maghiară, 27 în limba germană și 7 în idis.

Numărul manualelor școlare va sporii de trei ori față de acela al anului trecut, tipărindu-se în total 1024 titluri.

O măsură bine venită a Editurii de Stat este vânzarea cărților știin-țifice în rate, ceea ce înlesnește di-fuzia acestor cărți în rândurile muncetorilor, elevilor și studenților. În același scop editura va organiza întâlniri cu cititorii, întâlniri în ca-drul cărora vor fi discutate în co-

mun măsuri menite a duce la îmbu-nătățirea muncii.

Concursul literar organizat de revista „Albina” la sfârșitul anului trecut s'a încheiat la 30 Ianuarie 1950 prin decernarea pre-miilor acordate acelor lucrări de proză, poezie și reportaj relevante în cadrul concursului.

Un juriu literar alcătuit din aca-demicienii Mihail Sadoveanu și Gala Galaction, scriitorii Eusebiu Ca-milar, Maria Banuș, Al. Căzaban și Dumitru Corbea, a hotărât acorda-re următoarelor premii și mențiuni.

Premiul I de proză pentru scriita „Otorizația” de Ion Hila Luca, din comuna Bula, jud. Târnava Mare. Tot la proză au fost acordate și două mențiuni: lui Dionisie Sincan, din Constanta, pentru bucată „Hotărârea lui moș Chiriac” și lui Ionel Anghel din comuna Vulcan, Hunedara, pen-tru bucată „Ile Furtună”.

Pentru poezie au fost acordate două mențiuni: lui Octav Părvules-cu din Pitești pentru poezia „Gând de mamă” și învătătorul George Sidorovici din Gura Humorului pen-tru poezia „Tractorista”.

Pentru reportaj au fost mențio-nati: învătătorul Carp Nicolae din comuna Cetățeni din Vale-Muscel pentru reportajul „Aspecte ale muncii culturale din comuna Cetățeni din Vale-Muscel” și Ncupal Gruta dela Gospodăria Agricolă Co-lectivă „Înainte” din Cotofeni din Față-Dolj pentru reportajul „Crește o viață nouă la Cotofeni din Față-Dolj”.

hotărâtă și alacerea începea să la o în-torsătură prea serioasă ca să mai poată fi înăbușită.

— Puneți pe individ să jure, murmură Fang încruntat. El, acum, omul, spune ce al de spus!

— Iată cum a fost, zise omul. Am văzut trei băieți, prizonierii de colo și încă doi, hoțnănd pe partea cealaltă a drumului pe care săvârșit furtul, asta am văzut eu cu ochii mei și am mai văzut și mirarea și spuma bătăului acestuia.

Capătându-și râsul, în timp ce vorbea, lăbrurile cel de treabă începu a istorisi mîi cu șir toată întâmplarea cu furtul.

— De ce n'ai venit mai înainte? zise domnul Fang, după un moment de tăcere.

— Da, răspunse omul. Citea chiar cartea pe care o ține în mână.

— Al cartea asta? zise Fang. A plă-tit-o?

— Nu, n'a plătit-o, răspunse omul zămbind.

— Vai de mine, am uitat cu totul strîgă cu nevinovăție domnul cel dis-trat.

— Și asemenea individ îndrăznește să urmărească în justiție pe un biet co-pil zise Fang încercînd să dea chipu-l său o expresie de compătimire comi-că. Găsește, domnule, că al pus stă-pînă pe această carte în împrejurări suspecte și foarte puțin onorabile. Al noroc că lăbrul lui nu vrea să depună plângere împotriva dumitale. Asta să-ți servească drept învățătură, de nu vrei ca altădată să caz sub pedeapsa justi-ției. Băiatul să fie eliberat. Golțiți salai!

— El, drăcel strîgă domnul cel bă-trân dînd drumul mîinii pe care și-o stăpînise atîta vreme. El, drăcel! Am să...

— Golțiți salai răcnîi magistratul. A-prozi, n'auziți? Golțiți salai!

Porunca se îndeplini nămaidecît...

CHARLES DICKENS

OLIVER TWIST

Fragment

La 7 Februarie s'au împlinit 138 de ani dela nașterea celui mai popular prozator englez, Charles Dickens. Autor a nenumărate romane și povestiri, ca „David Copperfield”, „Oliver Twist”, „Nicholas Nickleby”, el și-a câștigat — prin lupta lui îndrăgita împotriva stărilor sociale re-trograde de pe vremea sa, prin biciuirea moravii burgheze, a superștăilor, a sistemului medieval în-săși — iubirea masei populare de pretutindeni.

În U.R.S.S., opera lui Dickens bucurându-se de o deosebită prețuire, a fost tradusă în 15 limbi cu un tiraj global de 2.393.000 exemplare. Publicăm în rândurile care urmează un fragment din „Oliver Twist”, lucrare care prezintă viața unui copil născut — într'un oraș oarecare din Anglia — la „Asistența Parohială”, copil al po-rohiei, organului „Asistenței”, o orșă înfometată care — așa cum arăta Charles Dickens — era „sor-tit să fie vîscle ghiont, lovit, disprețuit de toți, cel care născut nu găsește milă”.

El ca și toți copiii claselor de jos erau victimele unui necurmat șir de înșelăciuni și desamăgiri, ale unei crunte exploatare, care să asigure străduirea orănduirii burgheze, băgușului pentru cel puțin, privilegiat, exploatare.

— Cum? strigă domnul cel bătrîn, făcându-se roșu ca sîcra.

— Fă-l pe individ să depeze jurămîn-tul zise Fang grefierului. Să nu mai aud o vorbă. Immediat să jure!

Domnul Brownlow clotea de indig-na-re. Gîndindu-se însă că ar putea să facă un rău băiatului, dacă și-ar da drumul țurlei, își stăpîni supărarea și conștii să depună jurămînțul imediat.

— Și acum, zise Fang, spune ce a-cuzății aduc împotriva băiatului? Ce al de declarat, domnule?

— Mă așam în fața unei țarebe cu cărți. Începu domnul Brownlow.

— Taci din gură, zise domnul Fang. Sergentul Unde-l sergentul? Să jure și sergentul! Și acum, sergentule, spune cum s'au petrecut lucrurile!

— Sergentul, luînd o înfățișare umilă, povesti cum descoperise pungășla, cum cercetase pe Oliver negăsind nimic a-supra lui și cum nu știa nimic mai mult.

— Este vreo mînor? Întrebă dom-nul Fang.

— Nu este niciunul, înălțimea-voas-tră, răspunse sergentul.

Domnul Fang rămase tăcut câteva cli-pe, apoi întorcîndu-se spre reclamant, spuse cu o voce înfățișată:

— Al de gînd să spui odată ce scri-gea unei învătărite băiatului: de scri-

nu? Ai depus jurămînt. Dacă te impo-rtivești să aduci dovezi necesare am să te pedepesc pentru lipsa de respect față de autoritățile statului. Să te la...

Cine și cum, nimeni n'a știut, căci pe grefier și pe temnicier îl apucă chiar atunci o tuse groază. Ba cel din-țai mai scăpa pe jos și-o hărțogă grea, împiedicînd pe cel de față să audă ur-mărea — întâmplător, bine înțeles.

Cu toate desele intreruperi și repe-tatele insulte, domnul Brownlow în-țercă să lămurească lucrurile, arătînd după bîlat înțelid îl văzuse luînd-o la fugă și adăogă că spera ca magistratul, în cazul când ar socoti pe Oliver vi-votat numai de complicate cu hoții, să-l dea pedeapsa cea mai ușoară.

— De altminteri, a și rănit, încheie domnul cel bătrîn. Și mă tem, adăugă el cu multă energie, privind spre banca acuzatului, mă tem că în adevăr e bolnav!

— Este vreo mînor? Întrebă dom-nul Fang.

— Nu este niciunul, înălțimea-voas-tră, răspunse sergentul.

Domnul Fang rămase tăcut câteva cli-pe, apoi întorcîndu-se spre reclamant, spuse cu o voce înfățișată:

— Al de gînd să spui odată ce scri-gea unei învătărite băiatului: de scri-

repetă domnul Fang. Sergentul, cum îl cheamă?

Vorbele din urmă erau adresate unui omuleț gros cu jilecăt dîngat, ce sta în picioare lîngă acuzat. Acesta se a-plecă către Oliver repetînd întrebarea, dar văzînd că băiatul nu-l în stare să răspundă și știînd că tăcerea are să înăduie și mai mult pe comisar, în-greunînd astfel pedeapsa copilului, răs-punse că-l trecu prin cap.

— Zice că-l cheamă Tom White, înălțimea-voastră, spune miilosul vîntor de pungăși.

— Ahal vra să zică nu vrea să vor-bească? zise Fang. Foarte bine, foarte bine. Unde locuiește?

— Pe unde poate, înălțimea voastră, răspunse funcționarul, prefăcându-se la-că transmite răspunsul lui Oliver.

— Are părinți? Întrebă domnul Fang.

— Zice că l-a pierdut de mîlîlî, înălțimea voastră, îndrăzni lar să inventeze omul.

Se așazu ac; cu interogatorului, când Oliver ridică capul privi cu ochi jal-nici în jur și se rugă în soaptă de că-teva picături de apă.

— Mofturi și mămăuăreli zise dom-nul Fang. Pe mine nu mă poate înșela.

— Cred că în adevăr fi e rău, înălțimea-voastră. Încearcă să-l încredințeze funcționarul.

— Să se te ghidăză pungaș la funcționarul.

Să învățăm din experiența Sovietelor

COLABORAREA DINTRE COMITETUL RAIONAL AL P. C. (b) ȘI COMITETUL EXECUTIV AL SOVIETULUI RAIONAL DIN TALOVSKI

În sistemul Statului sovietic, Partidul Comunist (b) al Uniunii Sovietice constituie principala forță conducătoare. Partidul conduce toate organizațiile oamenilor muncii, inclusiv și cele de Stat. Partidul îndrumă și cu activitatea Sovietelor și a organelor lor, străduindu-se să obțină ca ele să lucreze prompt, să fie strâns legate cu masele.

Organele de partid sunt organe de conducere politică. Prin aceasta se determină și metodele de conducere din partea lor a construcției economice și culturale. Ele asigură îndeplinirea hotărârilor luate de Partid și Guvern nu printr-o muncă administrativă prin dispoziții, ci printr-o muncă politică și organizatorică în sânul maselor. Partidul luptă în mod hotărât împotriva sistemelor de substituție, a lipsei de răspundere personală și de patronare mărunță a organelor sovietice din partea organizațiilor de Partid. El are grijă și cu să consolideze autoritatea organelor sovietice, să ridice rolul lor în opera de construire a societății comuniste.

Cum se face în mod practic relațiile dintre organele de partid și cele sovietice pe teren? Să arătăm aceasta din exemplul orașului Talovski, regiunea Voroneț. Acest raion Uplc o muncă renumită de mult prin mănăstirile sale, după război s-au produs mari schimbări în înfățișarea satelor din acest raion. Cea mai mare parte a colhozurilor au fost electrificate. Aproape în fiecare sat, mai mult sau mai puțin mare, a fost construit un club, s-a deschis o bibliotecă. În multe colhozuri există cinematografe, posturi de radio-difuziune și radiorecepție.

Întreaga viață economică a raionului este condusă de Sovietul raional de deputați ai celor ce muncesc și de Comitetul său executiv. Sovietul raional conduce construcția economică și culturală locală, stabilește bugetul local și elaborează planurile economice raionale. În mâinile sale s-a așezat puterea administrativă. Hotărârile Comitetului executiv al Sovietului raional sunt obligatorii pentru toți conducătorii Sovietelor sătești și ai colhozurilor. Comitetul raional al Partidului nu se amestecă în funcțiunile Comitetului executiv al Sovietului raional, el acționează prin metodele sale proprii.

Purtând răspunderea pentru mersul treburilor economice din raion, comitetul raional al P. C. (b) al U.R.S.S. își îndeplinește conducerea nu pe calea organelor sovietice, ci prin ele, prin comitetul care lucrează în aceste organe.

Metoda convingerii este metoda principală în munca de partid. Comitetul raional al partidului îndeplinește orice sarcină prin mijlocul pe cadrele care înțeleg linia partidului, care o concep ca a lor proprie. Partidul luptă pentru alegerea unor asemenea cadre în aparatul de stat care să asigure realizarea liniei sale politice. Comitetul raional al partidului din Talovski a avut grijă ca în fruntea secțiunilor Comitetului executiv raional să fie puși oameni cu experiență care își cunosc munca. Șef al secțiunii agricole raionale a Comitetului executiv a fost numit agronomul Selvestrov, care, afară de cunoștințe agricole, posedă și remarcabile capacități organizatorice.

Același lucru a fost făcut și în ce privește secțiunea de planificare raională care joacă un rol important în viața raionului. Conducătorii ei, comunistul Filatov, care are studii economice, a fost numit de către Comitetul executiv. La secțiunea agricolă a fost trimis un grup de specialiști agricoli, crescători de vite și horticultori.

Secțiunea agricolă a Comitetului executiv raional reprezintă în prezent un organ operativ care conduce cu succes gospodăria raionului. Colaboratorii ei sunt oameni cu inițiativă, ei pun în fața Comitetului raional al partidului și Comitetului executiv raional probleme legate de dezvoltarea agriculturii acestui raion.

Și Comitetul raional al Partidului și Comitetul executiv al Sovietului raional urmăresc un singur țel în soluționarea sarcinilor economice, străduindu-se să obțină întărirea organizațiilor și economice a colhozurilor, recolte bogate, dezvoltarea creșterii vitelor, etc. Ele acționează însă prin diferite mijloace. Să ne adresăm practicilor. Comitetul executiv raional a primit din partea organizațiilor regionale planul trienal de dezvoltare a creșterii vitelor. În plan a fost prevăzută creșterea numărului capetelor de vite, creșterea productivității vitelor.

construirea de clădiri pentru adăpostirea vitelor, lărgirea bazelor de nutreț. Firește, că planul n-a putut cuprinde toate amănuntele. Se cerea o elaborare complementară a sa, corespunzătoare cu condițiile locale. De aceasta s-au și apucat Comitetul executiv al Sovietului raional și secțiunea sa agricolă.

La elaborarea planului, Comitetul executiv a luat în seamă toate posibilitățile colhozurilor de a asigura îndeplinirea înainte de termen a planului dezvoltării creșterii vitelor.

Planul a fost discutat în mod amănunțit și multilateral la o ședință a biroului Comitetului raional al Partidului. Comitetul raional a făcut câteva propuneri noi. Dar fie că a fost vorba despre construirea de grajduri pentru vite, fie despre îmbunătățirea raselor de vite sau despre norme, comitetul raional al partidului s'a interesat mai întâi cum va fi încercată munca. Sunt oare oameni de nădejde? Cum s'a făcut organizația, ca planul să fie îndeplinit înainte de termen? Ce forme și metode de muncă politică de masă trebuiesc folosite? Cum trebuie organizată întrecerea între crescătorii de vite? Toate aceste chestiuni au fost soluționate la ședința Comitetului raional al Partidului și s-au găsit ogindirea în hotărârile lui. Comitetul raional al Partidului a fixat sarcinile organizațiilor de partid de bază în opera de dezvoltare a creșterii vitelor, le-a trimis în ajutor oameni din activul de Partid.

Când planul a fost elaborat definitiv Comitetul executiv al Sovietului raional l-a aprobat și a fixat sarcinile Sovietelor sătești și ale colhozurilor. Au fost stabilite formele și metodele controliului executivilor planului.

Îndrumând activitatea Comitetului executiv al Sovietului raional, Comitetul raional al Partidului se străduiește totdeauna să ridice rolul acestuia și rolul Sovietelor sătești în întreaga viață economică și culturală a raionului. Această sarcină este realizată de Comitetul raional al Partidului cu ajutorul organizațiilor de partid de bază. Astfel, asemenea organizații există pe lângă fiecare Soviet sătesc. Comitetul raional al Partidului le

cere ca să pătrundă și cu ei în activitatea Sovietelor sătești să le ajute să îndeplinească hotărârile Sovietului raional. Organizațiile de partid de la sate duc o muncă politică în sânul maselor, le mobilizează pentru îndeplinirea planurilor de stat.

Comitetul raional al Partidului ridică și întărește din răspunderi autoritatea Comitetului executiv al Sovietului raional ca organ al puterii de Stat.

Comitetul raional al Partidului cere tuturor comunistilor îndeplinirea strictă a hotărârilor Comitetului executiv raional, îi educă în spiritul respectării disciplinei de Stat. Vara trecută Comitetul a chemat la o ședință specială pe președintele colhozului „Vesicli”, comunistul Pocatov, pentru că acesta din urmă a avut o atitudine formală față de indicațiile Comitetului executiv raional cu privire la construirea unui bazei.

Comitetul raional al Partidului pătrunde și cu ei în viața instituțiilor sovietice, îndrumă activitatea lor, le ajută. El se străduiește să ridice răspunderea organizațiilor de partid de bază din instituțiile din sistemul Sovietelor, luptă prin comunistii care lucrează în aparatul Sovietelor împotriva manifestărilor de burocratism, împotriva trăgănelii birocratice. În ultimul 2 ani Comitetul raional al Partidului a ascultat în două rânduri darea de seamă a organizațiilor de bază de Partid din Comitetul executiv raional, acordându-le de fiecare dată ajutor.

Comitetul raional al Partidului organizează regulat consiliile ale comunistilor și funcționarilor fără de partid din instituțiile sovietice în chestiunile construcției economice și culturale. El duce grijă în același timp pentru ridicarea nivelului ideologic și teoretic și la calificarea celor care lucrează în Soviete. Mulți din ei învață la școala de Partid raională serală. Cabinetul de Partid al Comitetului raional al Partidului organizează pentru ei în mod regulat conferințe și seminare în chestiunile construcției sovietice.

Experiența raionului Talovski arată că conducerea justă din partea Partidului a organelor sovietice este cheia succesului în muncă.

PENTRU INDEPLINIREA PLANULUI IN SECTORUL FORESTIER

R.L.

Îndeplinirea Planului de Stat în întregimea lui înseamnă îndeplinirea planului la timp, în toate sectoarele de

muncă, în conformitate cu sarcinile calitative și cantitative. Planul de Stat este o unitate indestructibilă, este un tot unitar în care fiecare sector determină pe celelalte, într'un strâns raport de interdependență. Este clar deci că îndeplinirea cu strictețe a sarcinilor, până la ultimul detaliu, într'un sector, are urmări deosebite de însemnate asupra îndeplinirii sarcinilor în toate celelalte sectoare.

Iată de pildă cazul sectorului forestier. Acest sector are sarcina de a aproviziona industriile noastre cu material lemnos folosit ca materie primă sau ca material de construcție cât și aceea de a furniza combustibilul necesar oamenilor muncii dela orașe și sate.

Sectorul forestier furnizează lemn fabricilor de hârtie, furnizează material lemnos industriilor prelucrătoare a lemnului, (mobile, materiale de construcții, etc.) furnizează lemn pentru minele de cărbuni, lemn pentru traseele de cale ferată, lemn pentru stâlpii de lumină electrică și altele.

Pentru a-și putea duce la îndeplinire aceste sarcini, muncitorii și tehnicienii din sectorul forestier trebuie să-și intensifice necontenit eforturile mărind necontenit volumul exploatării. În acest scop, sectoarele de lucru, forțele de muncă, mijloacele de transport se cer planificate cu cea mai mare strictețe pentru a nu irosi nici un efort, pentru a nu irosi nici o clipă din timpul producției.

Un sprijin deosebit de însemnat îl vor duce cu succes la îndeplinirea sarcinilor, contribuind la uriașă bătaie pe care au pornit-o, sub conducerea Partidului, oamenii muncii din țara noastră. Urmărind cu deosebită seriozitate ducerea la îndeplinire a măsurilor luate de Ministerul Silviculturii, controlând dacă aprovizionarea și distribuția cotelor speciale de alimentare se efectuează în bune condiții, sindicatele au datorită de a veghea ca tot ceea ce a fost prevăzut pentru a îmbunătăți condițiile de muncă și de viață ale muncitorilor forestieri, să fie acordat la timp și în întregime.

În sprijinul muncii sindicatelor din Uniunea forestieră stau organele de conducere ale unităților I.P.E.I.L. cari, folosind îmbunătățirea condițiilor de muncă create datorită grijii Partidului și Guvernului prin construirea de bărci dormitoare, prin mijloace mecanice, prin introducerea în exploatarea tractoarelor sovietice K.T. 12, au datorită de a se îngriji necontenit de felul în care trăiesc și lucrează muncitorii din brigadă, ca o urmare a creșterii

deosebit de însemnată a productivității muncii, aduce și posibilitatea unui câștig mai mare muncitorilor care lucrează după aceste metode superioare.

Extinderea metodei de lucru în brigadă este cheia rezolvării problemei brațelor de muncă, cheia ridicării producției de material lemnos și a ridicării productivității muncii lucrătorului forestier, este unul din elementele principale ce stau la baza îndeplinirii Planului de Stat în sectorul forestier. De aceea cu atât mai mare devine sarcina Comitetelor Sindicale de a duce munca de lămurire printre muncitorii din pădure, de a duce munca de organizare și de mobilizare a tuturor forțelor existente în vederea organizării brigăzilor.

În această privință, trebuie simțitor îmbunătățită activitatea unităților sindicale din sectorul forestier care în unele locuri și-au concentrat activitatea numai în unitățile industriale forestiere lăsând în afara preocupărilor lor pe muncitorii din pădure. Această deficiență trebuie cu atât mai grabnic remediată cu cât ridicarea nivelului politic, ideologic și cultural al muncitorilor forestieri cere o activitate susținută, stăruitoare, temeinică.

Arătând muncitorilor uriașă importanță a experienței sovietice, — importanța ei în ceea ce privește realizarea sarcinilor din plan cât și a ridicării condiției de viață prin creșterea câștigului fiecărui om în parte, — difuzând și organizând cititul ziarelor și al cărților, trimițând material educativ, — așa cum a făcut sindicatul „Sovromlemn” din Vatra-Dornei care a trimis muncitorilor din pădure un patefon, discuri și o bibliotecă, — Comitetele Sindicale își vor duce cu succes la îndeplinire sarcinile, contribuind la uriașă bătaie pe care au pornit-o, sub conducerea Partidului, oamenii muncii din țara noastră.

Urmărind cu deosebită seriozitate ducerea la îndeplinire a măsurilor luate de Ministerul Silviculturii, controlând dacă aprovizionarea și distribuția cotelor speciale de alimentare se efectuează în bune condiții, sindicatele au datorită de a veghea ca tot ceea ce a fost prevăzut pentru a îmbunătăți condițiile de muncă și de viață ale muncitorilor forestieri, să fie acordat la timp și în întregime.

În sprijinul muncii sindicatelor din Uniunea forestieră stau organele de conducere ale unităților I.P.E.I.L. cari, folosind îmbunătățirea condițiilor de muncă create datorită grijii Partidului și Guvernului prin construirea de bărci dormitoare, prin mijloace mecanice, prin introducerea în exploatarea tractoarelor sovietice K.T. 12, au datorită de a se îngriji necontenit de felul în care trăiesc și lucrează muncitorii din brigadă, ca o urmare a creșterii

deosebit de însemnată a productivității muncii, aduce și posibilitatea unui câștig mai mare muncitorilor care lucrează după aceste metode superioare.

Extinderea metodei de lucru în brigadă este cheia rezolvării problemei brațelor de muncă, cheia ridicării producției de material lemnos și a ridicării productivității muncii lucrătorului forestier, este unul din elementele principale ce stau la baza îndeplinirii Planului de Stat în sectorul forestier. De aceea cu atât mai mare devine sarcina Comitetelor Sindicale de a duce munca de lămurire printre muncitorii din pădure, de a duce munca de organizare și de mobilizare a tuturor forțelor existente în vederea organizării brigăzilor.

În această privință, trebuie simțitor îmbunătățită activitatea unităților sindicale din sectorul forestier care în unele locuri și-au concentrat activitatea numai în unitățile industriale forestiere lăsând în afara preocupărilor lor pe muncitorii din pădure. Această deficiență trebuie cu atât mai grabnic remediată cu cât ridicarea nivelului politic, ideologic și cultural al muncitorilor forestieri cere o activitate susținută, stăruitoare, temeinică.

Arătând muncitorilor uriașă importanță a experienței sovietice, — importanța ei în ceea ce privește realizarea sarcinilor din plan cât și a ridicării condiției de viață prin creșterea câștigului fiecărui om în parte, — difuzând și organizând cititul ziarelor și al cărților, trimițând material educativ, — așa cum a făcut sindicatul „Sovromlemn” din Vatra-Dornei care a trimis muncitorilor din pădure un patefon, discuri și o bibliotecă, — Comitetele Sindicale își vor duce cu succes la îndeplinire sarcinile, contribuind la uriașă bătaie pe care au pornit-o, sub conducerea Partidului, oamenii muncii din țara noastră.

Urmărind cu deosebită seriozitate ducerea la îndeplinire a măsurilor luate de Ministerul Silviculturii, controlând dacă aprovizionarea și distribuția cotelor speciale de alimentare se efectuează în bune condiții, sindicatele au datorită de a veghea ca tot ceea ce a fost prevăzut pentru a îmbunătăți condițiile de muncă și de viață ale muncitorilor forestieri, să fie acordat la timp și în întregime.

IN JUDEȚUL PUTNA SE FAC INTENSE PREGĂTIRI IN VEDEREA CAMPAANIEI AGRICOLE DE PRIMĂVARĂ

Una din sarcinile principale ale Comitetelor Provizorii în actuala perioadă, este intensificarea pregătirilor pentru campania agricolă de primăvară.

În județul Putna, Comitetul Provizoriu Județean îndrumă și sprijină puternic de către organizația județeană de Partid, a pornit temeinic la muncă, luând o serie de măsuri practice.

Așa de pildă, a fost întocmit un plan de muncă amănunțit, în ceea ce privește justa folosire a atelelor, pe baza acestui plan, în campania de primăvară vor fi folosite în județul nostru 9020 atele care au bui și cai, precum și 72 tractoare dintre care 28 ale S.M.T.ului Florești, 27 ale celor 6 Gospodării Agricole de Stat și 17 particulare.

În ceea ce privește mașinile și uneltile agricole, au fost făcute tabele ale celor existente în întreg județul, cele bune fiind revizuite și pregătite pentru lucru, iar cele defecte fiind trimise la centrele de reparat. De exemplu, în tot județul nostru sunt 13.494 pluguri animale de câmp, din care 4219 necesită reparații, 62 semănători-animale pentru pășoase din care 18 au nevoie de mici reparații, 490 semănători porumb din care 84 de reparații, etc. Din acestea au fost reparate până în prezent la pluguri un procent de peste 50 la sută; la semănătorile pentru pășoase și pentru porumb, reparațiile sunt aproape terminate.

În comunele mari funcționează câte două centre de reparat unelte.

Pentru intensificarea campaniei de reparații, Comitetele Provizorii au luat măsuri de a înființa în comunele mari, ca de pildă Sascul, Pădureni, Suria, Pănești, Jariște, Adjudul Vechi, etc., câte două centre de reparat unelte. De asemenea, au fost înființate 111 centre de curățat și tratat semințe care sunt înzestrate cu două selectoare mecanice, 22 troare, 187 vânturătoare și 48 porcelatoare.

În afară de aceste centre de reparat, muncitorii dela fabrica de zahăr „Tudor Vladimirescu” din Sascul, cei dela Depoul CFR Adjud și Măreștii, pentru a veni în sprijinul țărânilor muncitoare, au organizat echipe voluntare de reparații care în timpul liber se deplasează în comunele din împrejurimi unde repară unelte agricole.

În majoritatea comunelor au fost făcute probe de germinație a semințelor.

Pentru înlocuirea semințelor de calitate inferioară cu o sâmbură de bună calitate, precum și pentru a aproviziona din timp județul cu semințele necesare Comitetul Provizoriu Județean, prin secțiunea agricolă a luat măsuri de a se aduce semințele de care e nevoie. Până în prezent au fost repartizate de către Ministerul Agriculturii județului nostru 175 tone de grâu și 150 tone ovăz, urmând a mai fi primăvară, 450 tone porumb și 75 tone floarea-soarelui (pentru schimb), 22 tone mazăre, 9 tone linte și alte semințe ca trifoi,

borceag, dușie, cartofi, diverse legume, etc.

O măsură bună luată de Comitetul Provizoriu a fost și aceea a popularizării în cadrul Căminelor Culturale a necesității și însemnătății facerii probelor de germinație a semințelor. În urma acestei acțiuni în majoritatea comunelor din plasa Adjud, de pildă, în orașul de comuna Orbeni, s'au făcut probe de încercare a puterii de germinație a semințelor. Acolo unde rezultatele au eșit proaste la proba germinației s'au luat măsuri pentru a aduce semințele bune din alte comune ale județului sau chiar din alte județe.

Tot mai mulți țărani muncitori se întovărășesc pentru a folosi în comun tractoarele și mașinile Statului

Secțiunea agricolă județeană și Comitetul Provizoriu județean au dat și de un real sprijin organelor SMT ajutându-le să grăbească încheierea contractelor cu țărani muncitori hotărâți să folosească în comun, în întovărășiri, tractoarele și mașinile Statului. Până în prezent au fost încheiate contracte cu 18 întovărășiri de țărani muncitori din comunele Florești, Cămpăneasa, Jariște, Vărsău, Pașestii, Bolesții, Odohești, Andrieșu de Sus, Ivancești, Făurei, Sulaia, Câmpuri, Răcoasa, Nistru, reștii, Spulber, Năruja și altele.

De asemenea, SMT-Florești a încheiat contracte pentru a executa lucrările agricole de primăvară la Gospodăriile Agricole Colective „9 Mai” din Călmănești, „Octombrie Roșu” din Pădureni și „Noembrie” din Haret-Putna.

În această primăvară, SMT-Florești urmează a executa lucrări la întovărășirile țărânilor muncitori pe o suprafață de 3000 hectare, adică de două ori mai mult ca în primăvara anului trecut.

Chiaburii încearcă să saboteze pregătirile campaniei agricole

Dacă măsurile luate de către Comitetul Provizoriu în ce privește pregătirea campaniei agricole de primăvară sunt primite cu bucurie de către masa țărânilor sărace și mijloacele care le sprijină și le dă viață, chiaburii satelor în schimb opun tot mai multă rezistență căutând prin diferite șiretlicuri să pună piedici și să saboteze măsurile menite să ridice nivelul de viață al țărânilor muncitori.

În comuna Berești din plasa Adjud, de pildă, chiaburul Avram Gheorghe, care are trei batoze, moară trei tractoare și acareții făcute din exploatarea țărânilor săraci și mijloacele, trece a luat până în prezent nică măsura pentru a-și repara și pune în funcțiune cele trei tractoare pe care le posedă. Seizdat de țărâni muncitori, Comitetul Provizoriu a pus în vedere chiaburului că dacă până la data de 15 Februarie, nu va repara tractoarele, va fi dat în judecată pentru sabotej. Trebuie remarcat că acest chiabur a fost trimis în judecată și în toamnă trecută tot pentru sabotejarea însăși.

Comunele rămase în urmă trebuie să intensifice pregătirile campaniei agricole de primăvară

După constatările făcute pe teren de către Comitetul Provizoriu Județean și de către secțiunea agricolă, lucrările pentru pregătirea cam-

paniei agricole de primăvară sunt încă întinse în comunele Adjudul Vechi, Pușestii, Pădureni, Florești, Jariște, Călmănești și altele, acolo unde Comitetul Provizoriu și organizațiile de Partid, s'au preocupat îndeaproape de această campanie, dându-i o atenție deosebită, mobilizând și antrenând țărâni muncitori pentru realizarea ei la timp și în bune condiții.

Sunt însă comune unde Comitetele Provizorii nu au dat importanța cuvenită pregătirilor pentru campania agricolă de primăvară. Așa de pildă, în comuna Orbeni din plasa Adjud nu s'a făcut plan de reparație a uneltelor la centru, nici plan de muncă pentru atelele existente în comună și nici nu s'au luat măsuri ca să se facă proba puterii de germinație a semințelor. Mai mult, până în prezent, Comitetul Provizoriu din această comună nu s'a îngrijit măcar să întocmească registrul agricol, care este necesar pentru cunoașterea terenului.

Această situație se găsește și în comunele Drăgușani, Suria, Ivancești și Bănești. Comitetele Provizorii din aceste comune, sprijinite temeinic de organizațiile de Partid, trebuie să pornească cu hotărâre la muncă pentru a face la timp și în bune condiții, lucrările pregătitoare pentru campania agricolă de primăvară.

De asemenea Comitetul Provizoriu județean și cele de plăși trebuie să-și îndrepte atenția mai mult asupra acestor comune, să le sprijine și să le ajute în munca lor.

D. TARNAUCEANU
correspondent

Pionierii își iau angajamentul să lupte alături de părinții lor pentru apărarea păcii

Sala clubului Grivița Roșie jremăia Duminică dimineață. Zeci de pionieri și pionieri, fii ai oamenilor muncii care luptă în fabrici, uzine, laboratoare sau birouri pentru întărirea Republicii noastre Populare, pentru întărirea frontului păcii, s'au strâns acolo pentru a-și manifesta hotărârea de a lupta cu toată energia și cu tot entuziasmul tinereșco pentru apărarea viitorului lor luminos.

Ei au ascultat cu inimă plină de ură și mâhnire povestirile poetului Dan Deșliu despre mizeria cruntă în care

se abat copiii din țările subjugate de imperialism, s'au simțit mândri de micii lor tovarăși din țările coloniale, din Grecia și Spania, care luptă alături de părinții lor pentru pace și libertate și au zămbit fericiți atunci când prin fața lor au început să se perinde imagini: vieții ferice a pionierilor sovietici.

Apoi au luat cuvântul pionierii. Fii de cerești, fii de țărani muncitori, ei au evocat clipele grele prin care au trecut în timpul războiului. Casa arsă... tatăl mort pe front... jo-

Am să învăț mereu mai bine și am să lupt pentru ca să fiu un exemplu de disciplină și atitudine tovarășească — spun cu fermitate glasurile cristaline.

Căci numeroși pionieri au luat cuvântul și cuvântul fiecăruia exprima același matură hotărâre de a fi tovarăși de luptă ai părinților și fraților lor mai mari, pentru pace, pentru viață.

(În clișeu: O pionieră vorbind la adunarea dela Grivița Roșie)

„MAI MULT CIMENT ȘI DE BUNĂ CALITATE“

— Colectivul de muncă al «Fabricii de Ciment Turda» a înregistrat frumoase succese în prima lună a Planului de Stat pe 1950. — Introducerea indicilor tehnico-economici întreceri socialiste după metoda «Kirov» —

Din vârful munților Apusenii pe meleagurile Țării Moților, curge lină apa Arieșului, străbătând cetatea Potolă de alădă, pe locul căreia s'a înălțat Turda de azi.

Porind dinspre Zăul de Cămpie dealul malului drept al Arieșului, se pot vedea cele patru coșuri înalte ale cuploarelor fabricii de ciment, aruncând rotoacele imense de fum pe care coșurile fularului, le despică și le împrăștie în înălțime.

Cu cât te apropii, din ce în ce mai puternic se aude șagomul morilor și al concasorilor, hurul cuploarelor, larma susținută a pinioanelor mașinilor de maleabilizare.

De cum poștii în interiorul fabricii de ciment poți vedea elanul și dragostea cu care colectivul de muncă al acestei fabricii luptă pentru a-și îndeplini cu cinste sarcinile ce-i revin în cadrul Planului de Stat pe 1950.

— «Mai mult ciment și de bună calitate».

Această lozincă este întârșită în mintea muncitorilor din carieră, a muncitorilor sau sdrăbitorilor, a muncitorilor dela cuplor, a transportorilor dela funicular.

Muncitorii și tehnicienii dela fabrica de ciment Turda știu că dând Țării mai mult ciment, se vor înălța mai multe fabrici și uzine, mai multe locuințe pentru oamenii muncii, mai multe case de sănătate și edificii de cultură, vor grăbi construcția măreței lucrări Canalul Dunărea—Marea Neagră.

Cel de-al doilea Plan de Stat

Planul de Stat pe 1949, a putut fi îndeplinit cu mult înainte de sfârșitul anului prin eforturile comune ale sindicatului, ale organizației de Partid, ale conducătorilor, ale întregii mase a muncitorilor.

În cadrul primului Plan de Stat, muncitorii dela fabrica de ciment Turda au dobândit o serie de succese. Și acestea, și analizarea deficiențelor înregistrate, le-au permis ca încă din primele zile ale celui de-al doilea Plan de Stat să treacă la o mai bună organizare a muncii în vederea ducerii la bun sfârșit a sarcinilor mărețe ce le revin.

În cadrul constituțiilor de producție, pe secții, echipe și grupe sindicale a fost delat Planul de Stat pe primele trei luni. Fiecare muncitor, fiecare secție este ce trebuie să facă, cât trebuie să producă.

S'au studiat deasemenea, introducerea de noi metode de muncă după exemplul fabricilor de ciment din Uniunea Sovietică care lucrează pe cale umedă, pentru a prelungea eventualele strângeri în producție care s'ar putea produce în timpul iernii din cauza temperaturii scăzute.

Un obiectiv principal în vederea obținerii unei producții sporite a constituit și folosirea din plin a întregii capacități de producție a morilor, cuploarelor și aparatelor de maleabilizare.

Introducerea indicilor tehnico-economici

Experiența primului an de muncă planificată a fost pentru muncitorii

dela fabrica de ciment Turda o sursă bogată de învățăminte în vederea măritii producției și productivității muncii.

Dacă în trecut întreg atelierul fabricii s'a folosit să se distrugă fără a se face cele mai mici reparații, odată cu trecerea fabricii în mâinile oamenilor muncii, sub îndrumarea permanentă a Partidului, au început reparații radicale, modernizări, a început în general să se manifeste grija deosebită pentru buna întreținere a mașinilor.

Un factor deosebit de important pentru realizarea acestor obiective a fost introducerea indicilor tehnico-economici.

În acest scop tovarășii inginer Ștef Markstein Vasile și ing. Bobeș Tefu împreună cu colectivul de tehnicieni al fabricii au făcut o serie de studii pe baza producției obținute în trecut și la propunerea Comitetului de Stat a Planificării au fost introduse în prima decadă a lunii Ianuarie, la cuploare, indicii tehnico-economici propoziți. Până la sfârșitul lunii Ianuarie acestia cu mult depășesc cu 1,6 la sută fața de indicatorii medii.

Acum, colectivul de tehnicieni studiază intens posibilitatea introducerii indicilor tehnico-economici la mașinile de morărit și zdrobit. Pentru a se putea face norme mai bune, au fost introduse la sfârșitul lunii Ianuarie pentru prima dată indicii tehnico-economici experimental.

Întreceri socialiste după exemplul uzinelor «Kirov»

Succesele obținute, în cursul anului 1949 în cadrul întrecerilor socialiste au trezit în conștiința muncitorilor dorința de a lucra cât mai mult și mai bine.

Odată cu sarcinile trasate de Planul de Stat pe 1950, din inițiativa organizației de Partid, muncitorii au pornit întreceri socialiste după metoda celor dela uzinele «Kirov» pe baza de fișe personale. În felul acesta au funcționat dela fabrică, ingineri sau funcționari dela fabrică, de ciment «Turda» nu a rămas în afara întrecerilor. Fiecare și-a ales o competiție, înălțându-și angajamentele în vederea sporirii producției și productivității muncii, punctualității la servicii, realizarea de economii, creșterea de noi cadre calificate, etc.

Aceste fișe personale oglindesc zilnic, săptămânal și lunar realizările obținute precum și greutățile întâmpinate.

La sfârșitul zilei de muncă în cadrul grupelor sindicale, fiecare face un raport asupra realizărilor precum și propuneri în vederea înlăturării deficiențelor constatate în ziua respectivă care apoi sunt discutate și analizate în amănunt de către întreaga grupă sindicală.

În felul acesta în numai trei săptămâni de când colectivul de muncă dela fabrica de ciment «Turda» a pornit întreceri sociale după metoda «Kirov», au fost obținute noul și însemnate succese în muncă. În acest timp s'au adus mai multe îmbunătățiri în procesul tehnologic, au fost reparate în funcțiune o serie de mașini, ridicându-se deasemenea

un număr important de noi cadre de muncitori calificați.

Nouă frunți în producție

«Și alimentăm lozincă, în mare de plată». Această lozincă, din care se face dealungul liniei ferate înguste pe care «Mocănta» — cum îi spun muncitorii dela Turda locomotivei — trage după dâna vagonetelor cu piatră și argilă din carierele Apusenilor.

De muncitorii din cariere depinde buna desăvârșire a lucrului în fabrică, depinde ducerea la bun sfârșit a sarcinilor Planului de Stat.

Și de acest lucru sunt conștienți muncitorii, și lucrătorii transportorilor. Fiecare muncitor cu răvnă pentru a depăși normele de lucru.

Mineții Iancu Gheorghe și Rusu A-

ron, s'au organizat mai bine muncă. Ei au dat în luna Ianuarie cu 60 la sută peste planul lunar. Artificierul Covaci

Ludovic, a introdus o metodă nouă de extragere prin introducerea explozivilor pe o suprafață mai mare, reușind în acest fel să extragă 2 norme zilnice în 8 ore, realizând și însemnate economii de explozivi.

La fel în toată fabrica, la klinker, ciment, ipsos, metoda întrecerilor «Kirov» a ridicat noi frunți în producție.

La mestecătoare de argilă și concasorele de zdrobit piatră tovarășii Mărgineanu Gheorghe, Vlad Simion și Iosioiu Alexandru care până acum abia își puteau îndeplini normele, în luna Ianuarie au înregistrat zilnic depășiri între 50-70 la sută.

Un exemplu îl constituie tovarășii Lazăr Ion și Bacu Dionisie dela morile de măcinat material brut, care fac reparațiile necesare mașinilor fără a se scoate din producție, reușind în felul acesta să obțină cele mai mari depășiri de normă înregistrate până acum.

Deosebite la bazinele de omogenizare și cupluri rotative nr. 1, tovarășii Fazakas Ion și Modanu Gheorghe respectând cu strictețe indicii tehnico-economici, au depășit prevederile zilnice de lucru cu 85 la sută și 110 la sută.

La fel un număr însemnat de muncitori dela mașinile de pastă, măcinare, împachetare, etc., au realizat mari depășiri de norme.

În urma eforturilor depuse de muncitorii și tehnicienii dela fabrica de ciment Turda, în bătălia pentru îndeplinirea și depășirea Planului de Stat pe 1950, la sfârșitul lunii Ianuarie s'au putut realiza lucruri însemnate.

Secția ciment de piatră, a depășit planul său de lucru pe Ianuarie cu 74,7 la sută, secția klinker cu 58,6 la sută, iar fabrica de ipsos cu 88,8 la sută.

În felul acesta colectivul de muncă al fabricii de ciment Turda, luptă pentru a da mai mult ciment, mai multe materiale necesare mărețelor construcții ce se ridică în Republica noastră pe calea construirii socializmului.

Mircea Hurescu

Să folosim rațional energia electrică în orele de mare consum

Pentru sprijinirea îndeplinirii sarcinilor prevăzute în Planul de Stat pe anul 1950 în sectorul industrial, Guvernul a luat o serie de măsuri menite să asigure cantitățile de energie electrică și gaze necesare fabricilor și uzinelor noastre.

În acest scop se încadrează și hotărârile Consiliului de Miniștri, cu privire la întreprinderea rațională a gazului metan și a energiei electrice.

Majoritatea întreprinderilor și instituțiilor au înțeles importanța acestor sarcini și au început îndeplinirea lor prin punerea în funcțiune a uzinelor proprii, acolo unde există, sau prin fixarea programului de lucru în afara orelor de consumul maxim de energie electrică.

Prin punerea în funcțiune a uzinelor proprii s'a realizat până acum, în orele de consum maxim, adică între orele 6.30 — 8.30 și 17—21 o reducere zilnică de aproape 10 la sută a puterii necesare în aceste ore.

Prin această raționalizare consumul de energie electrică în orele de mare consum la uzinele „23 August” a fost redus cu 1400 kw., iar la Atelierele CFR Grivița cu circa 700 kw. Uzinele Chimicilor Române au izbutit deasemenea să reducă zilnic consumul de energie electrică cu aproximativ 400 kw.

Salariile magazinelor „Alimentara 6 Martie” din bd. Magheru au redus cu 50 la sută numărul becurilor folosite în magazin, iar în vitrine, numărul becurilor a fost redus dela 6 la 1-2.

La întreprinderea comercială de Stat „Victoria 1” iluminatul a fost stabilit la 15 wați de fiecare metru pătrat, iar la etajele, iluminatul fiecărei secții a fost redus cu 45 la sută.

În total, consumul lunar de curent s'a redus la circa 1.300 kw. dela 2.400 cât se consuma înainte.

TITO A TRANSFORMAT IUGOSLAVIA ÎN DOMENIU AL MARILOR CONSERNE

(Urmare din pag. 1)

O formă des întâlnită a aservirii iugoslavei capitalului anglo-american o constituie acordurile încheiate de guvernul dela Belgrad și împrumuturile acordate acestuia de tot felul de bănci monopoliste. Încă dela începutul lui Septembrie anul trecut, Banca de Export și Import a Statelor Unite a anunțat că acordă iugoslaviei un împrumut de 20 milioane dolari. S'a dat astfel curs unei cereri mai veche a lui Tito, care cerea împrumuturi de la început o creștere rezistentă din partea băncilor care nu erau pe deplin conștiente că iugoslavia este o afacere sigură pentru capitalurile lor. Acesta cu primum însă asigurări că n'au deosebite teme de „comunitate” Tito, că acesta le garantează integritatea datelor lor, dar fiind că este un „om sigur” care figurează de multă vreme pe statele de plată ale spionajului anglo-american în Balcani.

Mistunea de a țânuri ne cei care erau gata „să scape aceste riile” — cum ai spune NEW YORK HERALD TRIBUNE — l-a reventat lui Acheson care s'a arătat să aducă cu acordarea unui împrumut iugoslaviei va da Statelor Unite „și un atu diplomatic în războiul rece”. Acheson a vorbit pe bună dreptate despre „atu-ul diplomatic” ca de ceea în plus pentru înțelegerea acordarea acestui împrumut prezintă și alte avantaje pentru monopolistii americani.

CHAM textual din TRIBUNE DES NATIONS: „Acordul cu privire la un împrumut de 20 milioane dolari ne are în acord Banca de Export și Import s'a încheiat în condiții care devin din ce în ce mai clare. S'a aflat că una din condiții este acordarea unor concesiuni importante în Slovenia. În regiunile în care există zăcămintele de zinc și plumb. Mai mult ambasadorul Statelor Unite la Belgrad ca în prezent să obțină ca minele dela Kamnik să fie concesionate firmei „Anaconda Copper Mining Company”.

Pe același linie de înțelegere a intereselor marilor monopolisti se situează și acordul anglo-iugoslav încheiat recent în 26 Decembrie 1949. Acordul este fixat pe o perioadă de cinci ani și prevede ca Anglia să furnizeze

popoarele din Iugoslavia dovadă că au ajuns la capătul războiului. Condușe de comunistii cinștii, ele se ridică tot mai hotărât împotriva politicii criminale a bandei titiste. În topografiile instalate în hrube ascunse, comunistii ordinesc o înfruntare a marelui proletar tinăresc afiș și manifeste care chemă la luptă împotriva alii fasciste a lui Tito. Muncitorii alii cu forța la lucru dezertază chiar a doua zi. Patrioții iugoslavi pun mâna pe arme și iau drumul munților, întocmai ca pe vremea cotropirilor naziste. Popoarele din Iugoslavia dovadă în acest fel că ele mai nădăjduiesc într-o viață liberă, că au încredere în lupta lor, că au încredere în forța uriașă a lagărului păcii și al socialismului condus de marea Uniune Sovietică.

În fața creșterii revoltei popoarelor iugoslave, domnia dela NEW YORK HERALD TRIBUNE pot să-și dea seama că situația bandei lui Tito este mai mult decât „o situație penibilă”. Nu este departe vremea când, popoarele din Iugoslavia vor arunca la lada de gunoi a istoriei, adunătura de spioni și agenți care au vândut țara monopolurilor americane.

Numai cea mai mare vigoare a popoarelor, ferma lor hotărâre de a lupta cu toate puterile lor și prin toate mijloacele pentru pace pot să ducă la înfrângerea războiului criminal al ațătorilor la război, lupta împotriva ațătorilor la război, pentru apărarea păcii și a acțiune vitală a tuturor popoarelor. Războiul nu poate fi evitat prin conjurații pacifiste. Hăita turbată a ațătorilor la război va putea fi înfrântă numai în cazul în care toate popoarele lumii se vor ridica la o luptă activă pentru pace, dacă tendința spre pace a oamenilor se va înfrunghia în acțiunile concrete ale milioanele de oameni ai muncii.

Interesele păcii generale, interesele vitale ale oamenilor muncii, viitorul copiilor noștri, destinele civilizației mondiale cer stăruitor o și mai mare intensificare a luptei tuturor popoarelor pentru apărarea păcii.

A întări unitatea clasei muncitoare, a

înfrângerea războiului, a

înfrângerea războiului, a

înfrângerea războiului, a

înfrângerea războiului, a

înfrângerea războiului, a

înfrângerea războiului, a

înfrângerea războiului, a

înfrângerea războiului, a

înfrângerea războiului, a

înfrângerea războiului, a

înfrângerea războiului, a

înfrângerea războiului, a

înfrângerea războiului, a

înfrângerea războiului, a

înfrângerea războiului, a

înfrângerea războiului, a

În lupta pentru PACE

„VOM LUPTA CU DĂRZENIE PENTRU PACE

ȘI SUNTEM SIGURE CĂ VOM ÎNVINGE“

În adunările Comitetelor de stradă U. F. D. R. femeile muncitoare discută cum pot apăra mai bine pacea

Lupta pentru pace, de fiecare o preocupare de fiecare zi, de fiecare clipă a oamenilor muncii și a maselor largi ale populației din țara noastră. Nu numai în meetingurile entuziaste, nu numai în suflătele adunări din fabrici sau în sedințele căminelor culturale din cele mai îndepărtate cătune, dar și în adunările comitetelor de stradă ale femeilor gospodine, lupta pentru apărarea păcii este obiectivul principal.

Luni după amiază, în locuința modestă a unui muncitor din strada Pieptănari, un comitet de stradă din Cîrc. 27 UFDR a ținut o sesiune de lucru săptămânală. Lupta pentru pace, care este ordinea de zi a sedinței, atrage neamărate femei la sedință. Chiar și cele care, câteodată, se mai lăsau prinse de treburile gospodăriei bat acum, una câte una, la usa casei preteniei Nedelcu Ioana, unde are loc sedința. E o locuință simplă, luminată de un bec slab. În curând, odată e plină. Seauale din casă și cele aduse de prin vecini, nu mai ajung. Femeile se așează pe pat, apoi pe pătutul băiețușului care a plecat la școală. Discuțiile se aprind cu însufiețire. Sunt aproape toate soții de ceteristi. Locuiau în timpul războiului în cartierele din jurul Atelierele Grivița. Nici una, căminul nu l-a rămas intact.

— Am fugit cu doi copii mici, cum am putut, și deabia am scăpat cu viață, spune Nicolae Elena, cu tremur în glas.

Moisă Eugenia recapitulează cu la crimă în ochi clipele îngrozitoare petrecute în 1944, când locuința ei de pe strada Lăinii a fost distrusă în întregime.

— Astăzi, când prin grija Partidului ne-au fost construite căminele noi, nu mai vreau să le vedem țărâși făcute praș și puiere, pentru că domniile imperialiste să-și facă afacerile, spune cu hotărâre gazda, Nedelcu Ioana. Vom

lupta cu dărușenie pentru pace și sumtem sigure că vom învinge, pentru că în fruntea luptei noastre se află marea Uniune Sovietică și tovarășul Stalin.

Lupta noastră este o luptă dreaptă, deaceia vom învinge

Într'un alt cartier îndepărtat al Capitalei, spre capătul șoselei Giurgiu-lui, locuiește Telanu Iordana.

— În casa ei, mică și curată, au venit ieri după amiază numeroase femei, din străzile învecinate, spre a se sfătui asupra luptei ce trebuie dusă pentru apărarea păcii.

După cuvântul secretarei circumscripției UFDR au vorbit mai multe femei.

Hareta Ionit și-a strâns, cu drag, copilul în brațe și a spus:

— Da, tovarășe, am să lupt împotriva războiului. Nu vreau să-mi pierd copilul și nu vreau nici ca alte mame sau soții să-și piardă ce au mai scump pe lume.

Din celălalt colț al odăii s'a ridicat Carolina Culaș, soția muncitorului Culaș, dela Centrala Carierelor de Piatră, — și a arătat că e hotărâtă să lupte pentru apărarea păcii, lămurind femeile de pe strada ei asupra însemnății acestui lupte.

— Lupta noastră — a spus Culaș Carolina — este o luptă dreaptă și deaceia vom învinge.

Târziu seara, femeile părăsesc cămăruțele modest în care au frământat problema vieții lor și a copiilor lor, problema păcii.

Și gândind la angajamentele pe care ele și le-au luat, pe care tovarășele lor, femeile muncitoare, mame, soții și surori și le-au luat, se simt mai dărușe, mai hotărâte, alături de soți, frați și copii lor, în lupta pentru pace, în lupta împotriva ațătorilor la un nou război, imperialistii anglo-americani.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

SPORT

ECHIPA FEMININĂ DE TENIS DE MASĂ A R.P.R. S'A ÎNAPOIAT ASEARĂ DELA BUDAPESTA

(Urmare din pag. 1)

„La ora 8,55 trenul de Budapesta care aduce lotul național intră în gară. Din zeci de piepturi izbucnesc puternice urale, fanfara întonează imnurile R.P.R. și Sovietic.”

Pe usa vagonului apar, pe rând, Angelica Rozeanu, prima noastră jucătoare și deținătoare a titlului mondial individual pe anul 1950 (jand în mână imensa Cupă Challenge pentru Campionatul Mondial individual), apoi Șari Sasz — a treia jucătoare din lume, având în mână masiva cupă de onoare „Corbillion” și Luci Slăvescu, purtând în brațe Cupa definitivă a Campionatului Mondial pe echipe.

Sub o adevărată ploaie de flori, reprezentantele noastre s'au îndreptat spre saloanul de recepție al Gărilor de Nord, unde s'au întregit cu reprezentanții Comitetului pentru Cultură Fizică și Sport și cu trimișii tuturor țărilor din Capitală.

Apoi, tov. Gheorghe Vidrașcu, președintele Comitetului pentru Cultură Fizică și Sport de pe lângă Consiliul de Miniștri, a subliniat minunata victorie a reprezentanților noastre la Campionatele Mondiale dela Budapesta.

«Victoria noastră atît pe echipe cît și individual, alături de frumoasele rezultate obținute de reprezentativele țărilor cu democrație populară, a spus tovarășul Gheorghe Vidrașcu, dovadă superioară de nețăgădit a sportului de tip nou asupra celui practicat în țările imperialiste».

Tov. Ștefanescu Ilie, membru în Comitetul Provizoriu al Capitalei, urând bun soști echipei noastre, a arătat că victoria strălucită obținută de echipea noastră se datorează efortului deosebit pe care l-au depus reprezentantele noastre, sprijinul neprețuit acordat de Partidul Muncitoresc Român și de Guvern, precum și folosirea experienței

glorioșilor sportivi sovietici, frunțați al muncii socialiste și înălțării lăbitorilor al Patriei Socializmului.

În numele echipei Republicii Populare Române, tov. Angelica Rozeanu a mulțumit pentru călduroasa primire făcută.

Componentele echipei R. P. R. ne fac declarații

ANGELICA ROZEANU: «În tot timpul concursurilor, după ce echipa RPR a cucerit campionatul mondial, mi s'a repetat că există o tradiție în istoricul acestei competiții: cine a câștigat campionatul pe echipe nu poate câștiga în proba individuală. Noi am reușit să dovedim că aceasta este o superstiție ca toate superstițiile. Echipa noastră a înfrînt tradiția. Țara noastră a cucerit și campionatul mondial pe echipe și campionatul mondial individual. Aceasta se datorează superiorității noastre tactice, moralului nostru ridicat și condiției fizice superioare, pe care ni le-au asigurat pregătirea noastră metodică. Succesul obținut de echipa feminină de tenis de masă a RPR trebuie să fie un punct de plecare pentru noi succese ale sportivilor noștri frunțați — factor mobilizator în acțiunea sprijinită de regimul nostru pentru realizarea unui sport de masă.

La Înapoierea în Patrie, noi mulțumim Partidului clasei muncitoare și Guvernului țării pentru că ne-au dat posibilitatea să ne prezentăm în cele mai bune condiții morale și fizice la marea competiție internațională dela Budapesta și să obținem acolo victoriile cu care ne înmăpăim.

ȘARI SASZ: «Când am pierdut jucând cu Beregi, mi-am spus că din cauza mea se va pierde matchul cu Angelica. Atunci am hotărât: Trebuie să o bat pe Vera Dacel... Când m'am dus la

După aceasta, campiona mondială Angelica Rozeanu, a înmănat tov. Gheorghe Vidrașcu, președintele Comitetului pentru Cultură Fizică și Sport, cupa câștigată de echipa noastră la Campionatele Mondiale dela Budapesta.

masa de joc, eram atît de decizi să înving încît victoria a venit ca un lucru normal.

Cu toate că și Dace și Priți au o tehnică mai bună decît mine, ele n'au știut să lupte, n'au avut temeri a-dănci ca să lupte. Ele nu s'au simțit desigur niciodată reprezentantele unei țări unde se construște o viață nouă. Ele nu au simțit, desigur, cum am simțit eu acolo, în mijlocul sălii de joc, că oamenii muncii dela noi așteaptă cu încredere rezultatele noastre. Aceasta ne-a dat nouă forță și încredere, aceasta ne-a adus victoria».

LUCI SLĂVESCU: «Când am plecat din țară mi-a fost teamă că nu voi avea destulă putere să joc. În matchul însă, am avut curaj, și dragostea pentru Republica noastră Populară m'a făcut să joc mai bine ca întotdeauna.

Spiritul tovarășesc care a existat tot timpul atît între noi membrele echipei cît și între echipa și conducătorii lotului național, ne-a făcut să alcătuim tot timpul un tot omogen,

IN JURUL SITUAȚIEI DIN PARTIDUL COMUNIST NORVEGIAN

de EMIL LÖVLIEN,
Președintele Partidului Comunist
Norvegian

Spre sfârșitul celui de al doilea război mondial, în urma luptei eroice duse de comunisti împotriva ocupanților fasciști, Partidul Comunist Norvegian și-a întărit considerabil influența în rândurile maselor. Dar greșelile și lipsurile în politica partidului în anii de după război au slăbit considerabil această influență și au pus partidul în fața unor mari greutăți. Politica dusă de C.C. al partidului comunist într-o serie de chestiuni principale însemna renunțarea la lupta de clasă și trecerea la politica burghezo-naționalistă. Aceste greșeli și lipsuri n-au putut să nu se resfrângă asupra rezultatelor ultimelor alegeri parlamentare.

Partidul n'a dat o ripostă suficient de energică propagandă reacionare a burgheziei și a lăchelor ei, social-democrații de dreapta, n'a acordat suficientă atenție luptei pentru revindicări imediate ale oamenilor muncii, n'a arătat în mod simplu, convingător și limpede legătura ce există între această luptă și mișcarea pentru apărarea păcii, libertăților democratice și independenței naționale a Norvegiei.

Lupta Partidului Comunist Norvegian împotriva dușmanilor clasei muncitoare și ai democrației a fost slabă, pentru că forțele partidului au fost scăzute, ca o consecință a existenței centrului fracționist antipartinic, în frunte cu fostul secretar general al partidului, Peter Furubotn.

În Decembrie 1941, pe când cadrele conducătoare ale partidului se aflau în închisorile fasciste sau în emigrație în străinătate, Furubotn a fost cooptat în Comitetul Central, iar mai târziu a fost ales în postul de conducător politic al Partidului Comunist Norvegian. Pe atunci, C.C. era alcătuit în majoritatea lui din membri cooptați.

Curând, Furubotn a început să se comporte în partid ca un dictator. Începând din 1942 și până la sfârșitul războiului, politica partidului a fost în realitate politica personală a lui Furubotn. Această politică se caracterizează prin trecerea dela pozițiile de clasă la pozițiile naționaliste. Interesele partidului au fost subordonate „intereselor naționali”. Organizațiile de luptă formate de partid au fost dizolvate sau subordonate guvernului norvegian emigrat la Londra și împotențite prin această din rândurile burgheziei norvegiene.

Furubotn a vrut să creeze „un centru unic de rezistență împotriva nemților” nu prin lupta clasei muncitoare și a democrației naționale împotriva conducerii reacionare a așa zisului „Front al Patriei”, ci pe calea tratativelor cu guvernul dela Londra. Dat fiind că Furubotn n'a înțeles sarcina eliberării sociale a oamenilor muncii cu lupta de eliberare națională, partidul n'a reușit să facă din clasa muncitoare hegemonul mișcării de eliberare națională. În felul acesta, teoriile lui Furubotn au coincis într-o măsură cu teoriile burgheziei norvegiene.

După cum se știe, în timpul eliberării ei, Norvegia a fost ocupată de trupele anglo-americane, care au predat puterea în țară imperialismului și guvernului norvegian în frunte cu social-democrații de dreapta. Furubotn a lansat lozinci: „Să nu se facă greve, totuși pentru producție”. Atunci când muncitorii au cerut guvernului restabilirea drepturilor lor în materie de salarii, drepturi ce le-au fost răpite de către capitaliștii norvegieni cu ajutorul ocupațiilor germane, Furubotn a răspuns cu dispreț: „Oastea revindicării, numind o luptă de luptă a muncitorilor drept „tărgușă”.

Când docherii refuzau să descare vapoarele venite din Spania franchistă, muncera era reluată din inițiativa lui Furubotn. Capitaliștii nu puteau să nu se folosească de această politică dusă de C.C. al partidului, sub conducerea lui Furubotn, care a avut ca rezultat intensificarea exploatareii clasei muncitoare și a celorlalți oameni ai muncii din Norvegia în interesul „națiunii”.

Furubotn ducea o politică greșită în problema suveranității Norvegiei. „Problema suveranității Norvegiei”, a declarat în tezele sale Furubotn, ocupă în istoria țării noastre, spre deosebire de istoria multor alte țări, un loc deosebit. De aci decurge că această țarăstrăduie a vieții noastre naționale ne impune nouă, Norvegienilor, obligații speciale și ne impune ca toate problemele politice să fie rezolvate în conformitate cu această constituție baza vieții naționale și a poporului, suveranitatea Norvegiei. În legătură cu aceasta, poporul norvegian trebuie, practic, să facă astfel ca problema suveranității să fie punctul de plecare al întregii politici în Norvegia.”

Acest mod de a pune problema n'are nimic comun cu marxismul. Suveranitatea Norvegiei nu este baza vieții naționale și poporului. Baza vieții poporului o constituie modul de producție care există astăzi în Norvegia. Baza națiunii și a vieții ei o constituie comunitatea stabilă de oameni, istoricele constituții, care a luat ființă pe baza comunității celor patru trăsături principale și anume: comunitatea de limbă, comunitatea de teritoriu, comunitatea de viață economică și de factură psihologică ce se manifestă în comunitatea trăsăturilor specifice ale culturii naționale — așa ne învâță tovarășul Stalin. Este suficient să lipsească una din aceste trăsături, pentru ca națiunea să înceteze de a mai fi națiune.

Ca urmare a modului marxist de a pune chestiunea, Furubotn trage concluzii marxiste. El „uită” că într-o țară capitalistă, pornind dela chestiunea

suveranității, este imposibil „de a coordona toate interesele” — interesele exploatare și cele ale exploataților. Aceasta ar duce, inevitabil, la colabarea de clasă și, prin urmare, la înrobirea și mai mare a oamenilor muncii de către capitaliști.

Dar aceasta nu înseamnă că lupta pentru suveranitatea națională a Norvegiei nu are o mare însemnătate pentru partidul comunist. În condițiile situației internaționale actuale, lupta pentru apărarea suveranității țării noastre împotriva imperialismului american, care tind să înrobească poporul și să transforme Norvegia într-o colonie a lor, este una din cele mai importante probleme ale clasei muncitoare și ale partidului său comunist. Această luptă poate avea rezultate pozitive numai în condițiile unei înverșunate lupte de clasă împotriva trădătorilor suveranității, împotriva burgheziei marshallizate și împotriva lăchelor ei, socialiștilor de dreapta.

În fiecare țară capitalistă, inclusiv Norvegia, în cluda oricăror „particularități”, există un partid al războiului — coaliția ciliilor naționaliste militare a burgheziei, a social-democrațiilor de dreapta și a tot felul de complotiști și bandiți fasciști reacionari. Acest partid al războiului este dușmanul suveranității naționale. El este un partid american, legat de imperialismul american agresiv. Ideologia lui este naționalismul sub toate aspectele sale. El caută să trimită în partidul comunist agenți și diversioniști, să submineze solidaritatea internațională a clasei muncitoare și a tuturor oamenilor muncii. Este imposibil ca interesele acestui partid al războiului să fie înbinate cu interesele poporului și prin urmare este imposibil să fie înbinate toate problemele vitale ale politicii, cum vrea Furubotn, cu problema apărării suveranității Norvegiei capitaliste.

Această politică a lui Furubotn nu ajută Partidul Comunist Norvegian în lupta lui pentru pace, democrație și independență națională, ci ajută dușmanii partidului, ai clasei muncitoare și ai poporului iubitor de pace. Acest mod de a pune chestiunea împiedică partidul să desfășoare lupta împotriva partidului norvegian al războiului, disimulată contradicție de clasă și ducă la subordonarea intereselor partidului suveranității de „interesele naționali”, adică față de interesele acelei părți a națiunii care este reprezentată prin clasele dominante din Norvegia de astăzi. Lenin a scris că în fiecare națiune capitalistă există două națiuni. Nu trebuie să uităm aceasta. Atăta timp cât în Norvegia există modul capitalist de producție, acest lucru nu trebuie uitat.

Antimarxist este și modul lui Furubotn de a pune problema țărănească. În Octombrie 1946, el a luat o atitudine față împotriva Comitetului Central, făcând propagandă în jurul lozincii ce corespunde numai intereselor burgheziei dela sale, lozinci așa numite „nivelel” și agriculturii cu industria. Contrar hotărârilor Comitetului Central și fără știrea conducerii partidului, Furubotn a făcut următoarea propunere: „Guvernul și stortingul pun în fața poporului norvegian sarcina de a aloca 1 miliard de coroane pentru modernizarea agriculturii”. El a declarat apoi că parlamentul nu poate să aloce această sumă din bugetul său și, deaceia, va fi nevoie ca suma necesară să fie strânsă de organele administrative locale și de organizațiile democratice de masă, inclusiv sindicatele, care vor trebui să folosească pentru aceste scopuri fondurile „pentru greve”. Prin aceste metode „geniale”, vrea Furubotn să înfaptuiască unitatea națională a muncitorilor și țărănilor în lupta pentru suveranitatea națională a Norvegiei, uitând desigur că exploatarea și înrobirea burgheziei și mijloacele împotriva burgheziei aspritoare dela săte și orașe. De-aici cu această politică n'a fost întâmpnată cu simpatie de clasa muncitoare.

Mal mult, în Ianuarie 1948, Furubotn a scris în revista partidului: „Clasa muncitoare trebuie să se elibereze de tradiția atitudinii ostile față de țărănimii. Asemenea afirmații ale dușmanilor clasei muncitoare și țărănilor au fost de mult zdrobite teoretic de marxisti, iar în practică au fost desmințite prin însăși desfășurarea luptei de clasă.

Poziția lui Furubotn în problema luptei pentru pace este caracterizată prin declarația lui despre inevitabilitatea față războiului. Aceasta lîne a lui Furubotn a dus la situația că unii activiști din conducerea partidului au început să considere lupta pentru pace ca inutilă și iluzorie. Este limpede că un partid în care circula astfel de concepții nu poate să devină organizator al luptei pentru pace. Acest punct de vedere al lui Furubotn a avut influență și asupra reprezentanților partidului în Comitetul Partizanilor Păcii din Norvegia, determinându-l să ia o atitudine pasivă în problema organizării luptei active pentru pace în Norvegia. Numai datorită intervenției active a membrilor

Comitetului Central al P.C. Norvegian a fost împiedicată disolvarea completă a Comitetului Luptătorilor pentru Pace din Norvegia.

Încercarea lui Furubotn de a folosi cauza sfântă a păcii pentru țelurile sale fracționiste a întâmpinat o ripostă hotărâtă. Luptătorii cinstiți pentru pace din Norvegia au și luat măsuri energice pentru a curăți Comitetul Partizanilor Păcii de agenții lui Furubotn. Comitetul a fost întărit și transformat într-un organ activ și combativ.

Analiza situației internaționale de după război făcută de tovarășul Jdanov în raportul său, și rezoluțiile conștătuiri unor partide comuniste, care a avut loc în Polonia la sfârșitul lunii Septembrie 1947, au scos la iveală greșelile politice comise de Partidul Comunist Norvegian. Furubotn, secretarul general al partidului, ar fi trebuit să mobilizeze toate forțele partidului pentru analizarea autocritică a activității sale și pentru îndreptarea greșelilor, spre a se putea înfăptui o cotitură radicală în politica partidului. Dar Furubotn a pășit pe altă cale. În Octombrie 1947, el a „misionat” din postul de secretar general, și-a încetat activitatea în conducerea partidului, adică a dezertat din partid, și a organizat pe față un centru propriu fracționist antipartinic. El și-a asigurat o serie de „posturi de comandă” în aparatul central al partidului, în editura partidului și în conducerea uniunii tineretului, pentru a folosi aceste organe în scopurile sale fracționiste.

A devenit limpede că lupta deschisă și hotărâtă împotriva centrului fracționist al lui Furubotn, care poartă răspunderea pentru situația critică din sânul partidului, este principala condiție a existenței partidului.

La 20 Octombrie 1949, a avut loc la Oslo adunarea activului de partid, la care tovarășul Strand Johansson, membru al secretariatului central al partidului și deputat al muncitorilor din orașul Oslo, a dat o ripostă energică centrului fracționist antipartinic, în raportul său. „Învățămintele alegerilor și sarcinile comunistilor”. Completa lichidare a acestui centru a fost declarată drept sarcina principală a partidului. După aceasta, fracțiunile și-au încercat să mai dea o lovitură partidului. Majoritatea membrilor Comitetului Central, care se aflau sub influența lui Furubotn și care erau conduși de el din punct de vedere organizatoric, au lăsat din conducerea partidului și au renunțat la mandatele lor. În aceste condiții comunistii au trebuit să declare opoziționismul: pleacă, părăsiți posturile care v'au fost încredințate și pe care le-ați folosit numai în dauna partidului. Vom asigura Partidului Comunist Norvegian o conducere care să fie în stare să scoată partidul din situația grea în care se află astăzi.

În Partidul Comunist Norvegian are loc în momentul de față complexa lichidare a centrului fracționist antipartinic, atât pe plan politic, cât și pe plan organizatoric. Șeful dușmanilor partidului, Peter Furubotn, fostul secretar general al P.C. Norvegian, a fost exclus în ziua de 25 Octombrie 1949 din rândurile partidului. După ce unii „opoziționiști”, cu toate avertismentele C.C., au început să desfășoare o activitate fracționistă deschisă, C.C. a mai exclus din partid pe Halvorsen, Vellesen și Egil Berg.

Majoritatea covârșitoare a membrilor de partid au luat atitudine împotriva lui Furubotn și s'au sprijinit cu hotărâre Comitetul Central. Toți comunistii cinstiți își dau seama că întărirea vigilenței revoluționare este una din sarcinile cele mai importante ale partidului. Gruparea antipartinică a lui Furubotn este, din punct de vedere ideologic și politic, înrudită cu ideologia ciliilor antipartinicilor americani, se resimte și în Partidul Comunist Norvegian. Astfel, de pildă, agentura lui Tito din Norvegia trimite organizațiilor locale ale P.C. Norvegian așa zisul „material informativ” despre lupta sa împotriva Biroului Informativ al partidelor comuniste. Toți acei care au crezut că vederile politice ale lui Furubotn sunt un fenomen întâmplător, se conving acum tot mai mult că este vorba de directive naționaliste, anticomuniste, elaborate în mod conștient și bine camuflate, directive scoase din arsenalul ideologic folosit de lagărul imperialist în lupta împotriva clasei muncitoare, împotriva democrațiilor și împotriva patrioților care, sub conducerea Uniunii Sovietice, luptă pentru pace, împotriva așăătorilor la război.

La Amsterdam a avut loc o adunare a reprezentanților comitetelor locale ale partizanilor păcii. În cadrul adunării s'a hotărât să se creeze un fond special în vederea ajutorării docherilor care vor suspenda lucrul în timpul sosirii în porturile olandeze a vaselor cu armament american.

Bandeles gaulliste, susținute de autorități, au săvârșit un nou atac împotriva oamenilor muncii din Franța

PARIS, 7 (Agerpres). — După cum anunță ziarul „l'Humanité”, grupuri înarmate de gaullisti au pătruns Duminică în orașul Villeparisis. Din ordinul subprefectului de poliție, așa numitele gărzi republicane de securitate au atacat ne-oamenii muncii din oraș, care opuneau rezistență huliganilor gaullisti, rănind grav șase persoane.

PARIS, 7 (Agerpres). — După cum anunță ziarul „l'Humanité”, grupuri înarmate de gaullisti au pătruns Duminică în orașul Villeparisis. Din ordinul subprefectului de poliție, așa numitele gărzi republicane de securitate au atacat ne-oamenii muncii din oraș, care opuneau rezistență huliganilor gaullisti, rănind grav șase persoane.

ULTIMELE STIRI

Popoarele luptă pentru PACE

Greva docherilor din Marsilia

MARSILIA, 7 (Agerpres). — După cum transmite FRANCE PRESSE, docherii din portul Marsilia au declarat Luni grevă generală în semn de protest împotriva măsurii luate de a nu se plăti salariile docherilor care refuză să încarce materiale de război pe vasele cu destinația Vietnam.

PARIS, 7 (Agerpres). — După cum anunță ziarul L'HUMANITE, echipajul navei „Sidi-Ahfa” din portul Marsilia, intruniri în adunare generală, a hotărât să creeze pe bord un comitet de luptă pentru pace și libertate. Este primul comitet de acest fel creat pe bordul unui vas.

PARIS, 7 (Agerpres). — Ziarul L'HUMANITE anunță că muncitorii din portul Paris au salutat în cadrul unei intruniri acțiunea curajoasă a docherilor din celelalte porturi franceze în lupta lor împotriva războiului, și au luat hotărârea de a urma exemplul lor și a nu încerca sau descărca nici un fel de material de război.

La Saint-Quen și La Villette, docherii au luat o hotărâre asemănătoare.

Muncitorii din porturile Germaniei Occidentale refuză să descarce material de război american

BERLIN, 7 (Agerpres). — Muncitorii din porturile Germaniei Occidentale refuză să descarce materiale de război americane. Astfel, ziarul „Vorwaerts” a anunțat că în cadrul unui meeting, reprezentanții muncitorilor din porturile Hamburg, Bremen și Bremerhaven au adoptat în unanimitate o rezoluție prin care se solidarizează cu acțiunea muncitorilor din porturile franceze, olandeze și italiene și își dau angajamentul să nu descarce materiale de război americane.

BERLIN, 7 (Agerpres). — După cum anunță Agenția ADN, Uniunea Democrată a femeilor din Germania, a publicat în numele tuturor femeilor progresiste din Germania un apel adresat soldaților germani care se află în Legiunea Străină Franceză din Vietnam, în care le cer să înceteze războiul criminal împotriva poporului din Vietnam.

În Germania, spune apelul, vă așteptăm soțiile, mamele, surorile și logodnicele voastre. Împreună cu ele trebuie să vă făuriți o viață pașnică.

BRUXELLES, 7 (Agerpres). — TASS transmite: Din inițiativa Partidului Comunist Belgian a fost convocată la Bruxelles în zilele de 4 și 5 Februarie o conferință a reprezentanților sindicatelor din Belgia, pentru a examina situația sindicatelor în lumina luptei pentru pace.

HAGA, 7 (Agerpres). — TASS transmite: Oamenii muncii din Amsterdam s'au sprijinit pe docherii olandezi care refuză să descarce vasele încărcate cu materiale de război.

La Amsterdam a avut loc o adunare a reprezentanților comitetelor locale ale partizanilor păcii. În cadrul adunării s'a hotărât să se creeze un fond special în vederea ajutorării docherilor care vor suspenda lucrul în timpul sosirii în porturile olandeze a vaselor cu armament american.

Bandeles gaulliste, susținute de autorități, au săvârșit un nou atac împotriva oamenilor muncii din Franța

PARIS, 7 (Agerpres). — După cum anunță ziarul „l'Humanité”, grupuri înarmate de gaullisti au pătruns Duminică în orașul Villeparisis. Din ordinul subprefectului de poliție, așa numitele gărzi republicane de securitate au atacat ne-oamenii muncii din oraș, care opuneau rezistență huliganilor gaullisti, rănind grav șase persoane.

Suedia, afiliată la Federația Democrată Internațională a Femeilor. La această conferință au luat parte reprezentanți a 18 organizații locale ale Uniunii.

Conferința a adoptat în unanimitate un apel adresat tuturor femeilor din Suedia, în care se spune că în prezent sarcina principală a femeilor suedeze este lupta pentru pace, împotriva așăătorilor la război anglo-americani, care încearcă să atragă Suedia în pactul agresiv al Atlanticului de Nord.

Tineretul din R.P. Chineză luptă pentru pace

PEKING, 7 (Agerpres). — CHINA NOUA transmite că Federația tineretului democrat din China și Federația studenților din China au publicat un apel comun adresat tineretului chinez în legătură cu sărbătorirea zilei de 21 Februarie — ziua internațională a luptei împotriva regimului colonial.

După cum se știe, această zi se va sărbători din inițiativa Federației Mondiale

diale a Tineretului Democrat și a Uniunii Internaționale a Studenților. Apelul subliniază că în vederea acestei zile, tineretul chinez trebuie să popularizeze pe scară înținsă însemnătatea luptei anti-imperialiste a popoarelor din țările coloniale și semicoloniale. Tineretul chinez trebuie să ducă o muncă de lămurire în legătură cu această luptă care se integrează în lupta pentru pace și democrație în întreaga lume.

Victoria în această luptă va înfrânți și mai mult forțele lagărului păcii, consolidând victoria reformată de poporul chinez și va zădărnici uneltirile imperialiștilor anglo-americani care caută să folosească Asia de Sud-Est ca o bază de agresiune împotriva Chinei noi.

DINEUL OFERIT DE A. I. VÂȘINSKI LUI CIU EN LAI

MOSCOVA, 7 (Agerpres). — TASS transmite: La 6 Februarie, ministrul de afaceri externe al URSS, A. I. Vâșinski a oferit un dineu în cinstea lui Ciu En Lai, președintele Consiliului administrației de stat și ministru de afaceri externe al Republicii Populare Chineze. La dineu au luat parte Ciu En Lai, Li Fuc Ciun, vicepreședintele consiliului de miniștri al Chinei de Nord-Est; Wang Cia Hsiang, ambasadorul RP Chineze în URSS; profesorul Cen Bo Da; etc.

Din partea Uniunii Sovietice au luat parte la dineu ministrul comerțului exterior al URSS Menșikov; miniștrii adjuți de afaceri externe al URSS, Gromiko și Zorin și alții.

Dineul s'a desfășurat într-o atmosferă de căldă prietenie.

MOSCOVA, 7 (Agerpres). — TASS transmite: Președintele guvernului central popular al Republicii Populare Chineze, Mao Tse Tun, însoțit de Ciu En Lai, președintele Consiliului administrației de

stat și ministru de afaceri externe al Republicii Populare Chineze, de ambasadorul R. P. Chineze în URSS, Wang Cia Hsiang, de profesorul Cen Bo Da, precum și de alte personalități au vizitat la 6 Februarie uzina de avioane nr. 23.

Oaspeții au examinat cu deosebit interes timp de trei ore grupurile de a. gregate, atelierele mecanice și de montaj ale uzinei. După aceasta, ei au vizitat de asemenea Palatul de Cultură al uzinei. Ministrul industriei aeronautice a URSS, Hrunțev și directorul uzinei, Lesenco, au dat oaspeților explicații; muncitorii uzinei au salutat cu entuziasm pe Mao Tse Tun.

Oaspeții au fost însoțiți de ministrul adjunct al afacerilor externe al URSS, Zorin, de ambasadorul URSS în R. P. Chineze, Roșoiu și de directorul protocolului din ministerul de afaceri externe al URSS, Molotcov.

Indeplinirea cu succes a planului economic trienal al R.P. Ungare

BUDAPESTA, 7 (Agerpres). — MTI transmite: Ziarele publică raportul comiteei de stat a planificării cu privire la indeplinirea programului pe 1949 și a planului economic trienal de trei ani al Republicii Populare Ungare.

În 1949 industria prelucrătoare a țării a depășit considerabil programul ei. În 1949 producția medie industrială a crescut. În comparație cu 1948, cu 42,4 la sută, depășind programul ei anual cu 8,8 la sută.

Comisia de stat a planificării anunță deasemenea că toate ramurile economiei naționale ungare au depășit planul trienal din 1947 până la 31 Decembrie 1949. Conform planului trienal, agricultura

a atins nivelul dinainte de război. A început cultivarea a noi specii de plante, printre care mai ales cea a bumbacului.

În cursul executării planului s'au pus bazele socializării agriculturii. Suprafața fermelor de stat a crescut în cursul acestei perioade dela 50.000 holzi la 400.000 holzi. Au luat ființă peste 1.500 cooperative agricole de producție.

Indeplinirea planului trienal a dus la dispariția sărăciei în Ungaria. Planul trienal prevedea ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii cu 8 la sută până la 1 August 1950, în comparație cu nivelul dinainte de război. În realitate, salariile reale ale muncitorilor au crescut până la sfârșitul anului 1949 cu peste 40 la sută față de nivelul din 1938.

Venitul național în 1949 a depășit pe cel din 1938 cu 24 la sută.

În încheiere, raportul comiteei de stat a planificării spune: „Oamenii muncii din RP Ungară au indeplinit planul trienal ducând în același timp o luptă dărnă împotriva dușmanilor dinăuntru și dinafară, realizând planul cu ajutorul prietenesc acordat de Uniunea Sovietică și sub conducerea Partidului celor ce muncesc din Ungaria. Indeplinirea cu succes a planului trienal înconunează perioada de relacere a economiei noastre naționale. Rezultatele atinse de planul trienal asigură o bază fermă pentru realizarea planului economic național pe cinci ani, pentru construirea unei Ungarii socialiste prospere și puternice”.

UNELTIRILE GUVERNULUI FRANCEZ ÎMPOTRIVA REPUBLICII POLONE

— ANDRE ROBINEAU S'A RECUNOSCUT VINOVAȚ DE SPIONAJ —

VARȘOVIA, 7 (Agerpres). — PAP transmite că în prima ședință a procesului Robineau, care a început Luni la tribunalul militar din Szczecin, acuzații Andre Robineau și-a recunoscut vinovăția și a dat numele mai multor membri ai ambasadei și consulatelor franceze din Republica Polonă, care se ocupau cu spionajul și au obținut, între altele, planurile șantierelor navale dela Elblong unde au avut loc nămele acțiuni de sabotaj.

Robineau a declarat că „și-a indeplinit datoria ca un soldat, supunându-se ordinelor superiorilor săi militari”. Acela era unul din motivele pe care organizatorii francezi de spionaj din Republica Polonă și viceconsulul Bardet.

Amănuntele date de Robineau asupra instrucțiunilor primite cu privire la activitatea pe care o desfășura, desvăluie că pe lângă strângerea de informații de spionaj din domeniul militar, economic și politic, se urmărea și provocarea unui conflict diplomatic cu Republica Polonă, pe care guvernul francez îl pregătea de mai multă vreme.

VARȘOVIA, 7 (Agerpres). — P.A.P. transmite: Întreaga presă poloneză consacră pagini întregi procesului spionului francez Robineau, care se judecă la tribunalul militar din Szczecin.

Ziarele comentează în special desvăluirile în legătură cu activitatea de

IN U.R.S.S. AU LOC MARI MEETINGURI ÎN VEDEREA ALEGERILOR PENTRU SOVIETUL SUPREM

LENINGRAD, 7 (Agerpres). — TASS transmite: La 6 Februarie au continuat la Leningrad meetingurile consacrate desemnării candidaților pentru alegerile de deputați în Sovietul Suprem al URSS. Oamenii muncii din circumscripțiile electorale Jdanov, Oktabr, Sverdlovsk și Dzerjinsk au desemnat ca primul lor candidat pe conducătorul și învățătorul mult iubit I. V. Stalin. Deasemenea, ei au desemnat drept candidați pe cei mai apropiați tovarăși de luptă ai săi: V. M. Molotov, L. P. Beria, C. E. Vorosilov și A. I. Micoian.

În circumscripția electorală Vasilevski Ostrov unde se află concentrate numeroasele institute științifice și de învățământ ale orașului, alegătorii au desemnat drept candidați pentru alegerile de deputați în Sovietul Suprem al URSS pe unul din cei mai iubiti pozitori sovietici Vasili Soloviev-Seidoi, ale cărui cântece sunt populare în

KIEV 7 (Agerpres). — TASS transmite: În RSS Ucraineană, ca în toate celelalte republici ale Uniunii Sovietice, meetingurile ținute în toate orașele și satele Republicii în care au fost desemnați candidații pentru alegerile de deputați în Sovietul Suprem al URSS se caracterizează printr-un nestăvili entuziasm și o participare masivă a masei alegătorilor.

Muncitorii, inginerii, personalul tehnic, colhoznicii, agronomii, savanții și studenții — muncitorii de diverse categorii și profesioniști, aleg cu înfăptuire ca primul candidat pe marele conducător al poporului sovietic, I. V. Stalin.

Mal sunt propuși candidați: V. M. Molotov, G. M. Malenkov, G. E. Vorosilov, L. M. Kaganovici, A. I. Micoian, N. S. Hruscov, N. A. Bulganin, N. M. Șvernic, A. N. Kosighin, precum și fruntași Partidului Comunist Ucrainean și a guvernului RSS Ucrainean, Melnikov, Korocenko și alții.